"THE MORAL OF THE PRESENT CONFLAGRATION OF EUROPEAN WAR."

"Give me not O God, that blind, fool faith in my friend that sees no evil where evil is, but give me, O God, that sublime belief that seeing evil I yet have faith."

"Seek Truth wherever you can find it," But, "Make your choice and stick to it till you reach the End."

ஸத்தியம் வத—**SPEAK THE TRUTH.**

"HITCH YOUR WAGON TO A STAR." "TO THINE OWN SELF BE TRUE."

அன்பேயவன்: அறிவேசக்தி: ஓம் தத்ஸத்.] [God is Love: Knowledge is Power: *Aum.*

"New Series" ஸத்தியமே ஜெயம்—SATYAMEVA JAYATE. "Approved"

புத்தகம். 22.] 1914ஞு செப்டம்பர்மீ, ஆனந்தஞு புரட்டாசிமீ [சஞ்சிகை 6.

"THE MORAL OF THE PRESENT CONFLAGRATION OF EUROPEAN WAR."

"THE CHOICE BETWEEN KEEPING AND BREAKING OUR SOLEMN OBLIGATIONS."

The Moral of the General Conflagration of European War.

An "Indian Thinker" writes (under date the 4th instant) to us :—

If there is one thing which the general conflagration of European War proves to the far-seeing eye of a reflective soul more than anything else, it is this : The Higher Laws of Morality which are self-executive and immutable cannot be set at nought by make-believe professions of peace and good-will, while the hand is grasping the sword and making ready to strike when it can be done without discomfiture to oneself. The Laws of Conscience cannot be safely set aside and all substitutes for the restraining influence of conscious action in the higher plane of consciousness which embraces all humanity and all created beings in its magnetic fold are mere make-believe shifts which, may veil the inevitable hand of Nemesis bringing the retribution due for acts done which, hide its meaning how you may under plausible pretexts, cannot escape the watchful eye of the recording angel whose duty it is to be constantly weighing the words and acts of conscious beings, be they individuals or nations, and record them truly and correctly in the Book of Fate ; so that nothing shall escape the watchful care of the Powers that preside over the working of the Great Law of Action and Reaction, which is the only efficient corrective that cannot by any pretence whatsoever be evaded or set at nought.—*The Hindu.*

"A Debt which cannot be paid by Words."

"THE BEST WAY" IS "WE SHOULD REALISE"

"But our admiration and our sympathy are not confined to the Belgian army, they go out in fullest measure to the Belgian people who have endured and who are now enduring all horrors of war, and after making every allowance for the source from which our information comes, we do not doubt that they are enduring them in forms which ought to be impossible among civilised nations. (Cheers). . . . . .

"Belgium has deserved well of the world. She has added another to the long list, of which the Prime Minister has spoken, of great deeds which have been done by the heroic patriotism of small nations. But to us, her Allies, she has done more than set an example. She has placed us under an obligation which as a nation we shall not forget.

"It is fitting that we should acknowledge that debt in words, but it is *a debt which cannot be paid by words*, and at this moment, in my belief, *the best way in which we can attempt to pay that debt is that we shoul l realise*, as I believe our country has not yet fully realised *that this for us is*, as much as for Belgium, *a struggle of life and death* and that we must, without haste and without rest, employ the utmost of our resources to bring it to a successful end"—*Mr. Bonar Law in the House of Commons, 27th August,* 1914.

"ONE SUPREME AND OVERRIDING INTEREST OF EVERY STATE."

"THE DUTY OF ASSERTING AND MAINTAINING THAT GREAT PRINCIPLE."

"Belgium's Courageous and Heroic Discharge of that duty"

London, Aug. 27.—In the House of Commons to-day Mr. Asquith (Prime Minister) rose amid cheers to move the following resolution :—

ADDRESS TO THE KING.

"That an humble Address be presented to His Majesty, praying him to convey to His Majesty the King of the Belgians, the sympathy and admiration with which this House regards the heroic resistance offered by his army and people, to the wanton invasion of his territory, and an assurance of the determination of this country to support in every way the efforts of Belgium to vindicate her own independence and the public law of Europe."

THE PRIME MINISTER'S SPEECH.

Mr. Asquith said: "Very few words are needed to commend to the House the terms of this Address. The war which is now shaking to its foundations the whole European system, originated in a quarrel in which this country had no direct concern. We strove with all our might as everyone now knows (Cheers) to prevent its outbreak and, when that was no longer possible, to limit its area.

"FACING THE INEVITABLE."

It is of importance that it should be clearly understood when it was, and why it was, that we intervened. It was only when we were confronted with the choice between keeping and breaking our solemn obligations in the discharge of a binding trust, and a shameless subservience to naked force that we threw away the scabbard. We do not repent our decision (Loud Cheers.)

CHARACTER ASSERTS ITSELF.

The issue was one which no great and self-respecting nation, certainly none nurtured like ourselves in this ancient home of liberty, could, without undying shame, have declined.

"OUR PLAIN AND PARAMOUNT OBLIGATIONS."

We were bound by obligations, plain and paramount, to assert and maintain the threatened independence of a small and useful State.

"ONE SUPREME AND OVERRIDING INTEREST."

Belgium had no interests of her own to serve (Cheers) save and except one supreme and overriding interest of every State, great or little, which is worthy of the name—the preservation of her integrity and her national life (Cheers).

"THE DUTY OF ASSERTING & MAINTINING IT"

History tells us that the duty of asserting and maintaining that great principle, which is after all the well spring of civilisation and of progress, has fallen once and again at the most critical moments in the past on States relatively small in area and in population, but great in courage and resource (Cheers). On Athens, Sparta and the Swiss Cantons and not less gloriously, three centuries ago, on the Netherlands (Cheers).

"BELGIUM'S COURAGEOUS AND HEROIC DISCHARGE OF THAT DUTY."

Never, I venture to say has the duty been more clearly and bravely acknowledged, and never has it been more courageously and heroically discharged, than during the last few weeks by the Belgian King and Belgian People. They have faced without flinching and against almost incalculable odds the horrors of irruption, devastation, spoliation and of outrage. (Loud Cheers).

"THE DEFENCE OF LIEGE—AN INSPIRING THEME."

They have stubbornly withstood and successfully arrested the inrush of wave after wave of the gigantic and overwhelming force. The defence of Liege (loud cheers) will always be a theme of one of the most inspiring characters in the annals of Liberty.

The Belgians have won for themselves the immortal glory which belongs to a people who prefer freedom to ease and security, and even to life itself. We are all proud of their alliance and of their friendship, and we salute them with respect and honour. (Renewed cheers).

"WE ARE WITH THEM HEART AND SOUL"

We are with them heart and soul because by their side and in their company we are defending at same time two great causes the independence of small States and the sanctity of International obligations. We assure them to-day in the name of this United Kingdom and of the whole Empire that they can count to the end on our whole hearted and unfailing support.

"THE HERO OF THE DEFENCE OF LEIGE."

LONDON, AUGUST 25.—A Telegram from Aix-La-Chappelle says that General Leman was found among the ruins of a Liege fort nearly suffocated.

"THE TRIUMP OF SPIRIT OVER FLESH."

He was brought before General Emmich who returned him his sword in recognition of his gallantry. General Leman and other Belgian officers have been sent to Cologne.

ஆனந்தவூ புரட்டாசிமீ

விவேக சிந்தாமணி

September-October. 1914.

ESTABLISHED 1892

"பெற்றோர்கள் தாழவப்பர் பிள்ளைகளில் ஸ்ரீத்தையுற்றோர்
கற்றோ மேனவுகந்து கற்பர் பின்னும்—மற்றோர்கள்
மாச்சரியத் தாலிகழில் வந்ததென்னோஞ் சேயிகழ்கை
யாச்சர்ய மோதா னவர்க்கு."

☞ In reply to several inquiries addressed to us we beg to state that the Government have approved of the recommendations of the Director of Public Instruction (R.O.C. No. 8043/13) and declared the *Vivekachintamani* as "suitable for use in Elementary Schools" and ordered its supply to all the Government schools and Educational officers. The Editor requests that Officers and Heads of Institutions receiving the *Vivekachintamani* will be pleased to recommend its resupply to all the Elementary and Lower Secondary schools under their supervision. Indents for copies of the journal will be supplied by the Managing Agents of the *Vivekachintamani* from the beginning of the current Volume, which coincides with the official year.

"THE MORAL OF THE PRESENT CONFLAGRATION OF EUROPEAN WAR."

"ஐரோப்பாவில் மஹாபாரதயுத்தம் நடக்கிறது பாருங்கள்."

ஐரோப்பாவில் உண்டாகி நடந்துவரும் யுத்தம் காட்டுத்தீபோல் எங்கும் பற்றிக்கொண்டு எல்லாரையும் யுத்த சந்நத்தராக்கிவிட்டது. சண்டைக்குப் போவதில்லையென்று தீர்மானித்துள்ள தேசங்கள்கூட யுத்தச் செலவுக்கென்று லக்ஷம் கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழித்துப் படைகளைக்கூட்டி எல்லைப்புறங்களில் யுத்தத்துக்குத் தயாராக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அனேகர் யுத்தத்தில் சேர்ந்துவிட்டார்கள். திடீரென்று கோடையிடிபோல் இப்படி நாடு நகரங்களையும் குடிபடைசேனை யாண்களையும் ஹதம்செய்து பாழாக்கும் யுத்தமுழக்கம் வந்ததற்குக் காரணம் என்ன? இதைப்பற்றி வாச்சாமஹோசரமாய்ப் பேசுவதில் பிரயோஜனமில்லை. இராஜாக்களும் இராஜதந்திரிகளும் மந்திரிகளும் இத்தனைகாலமாக சமாதானத்துக்காகவென்றே சைனியங்களையும் படைகளையும் கப்பல்களையும் ஆகாயரதங்களையும் விர்த்திசெய்து வருவதாகச் சொன்னதெல்லாம் வெறும்புளுகென்றும் ஜனங்கள் கண்ணில் மண்ணைத் தூவச்செய்த ஜகப்புரட்டென்றும் இப்பொழுது வெட்ட வெளியாகிவிட்டது. மனித சங்கல்பமின்றி விஷயங்கள் தானே சம்பவியா. விதியென்று சொல்வதுங்கூட மனிதர் பூர்வசங்கல்பமேயன்றி வேறல்ல. ஈசுவரன் "விதி" யென்று ஒன்றைப் ப்டைக்கவில்லை. அவர் மனிதனைத்தான் படைத்தார். அதுவும் தன்னைப்போலவே அவனைச் சங்கல்ப சாதனாதீரனாகச் சிருஷ்டித்தார். குழந்தைகளே, "சங்கல்ப சாதனாதீரன்" என்றால் என்னவோவென்று மயங்கிவிடவேண்டாம். அப்படியென்றால் "நினைத்ததுமுடிக்கும் ஆற்றலுடையவன்" என்று அர்த்தமேயன்றி வேறொன்றுமில்லை. சங்கல்பம் என்றால் நினைக்கும்நினைவு என்று அர்த்தம். "எண்ணினேன் எண்ணமிது ஸ்வாமி!" யென்றார் பெரியோரும். "எண்ணினேன் எண்ணமிது" என்றதனாலும் "நினைக்கும்நினைவு" என்றதனாலும் "எண்ணாத எண்ணமும்" "நினையாத நினைவும்" கூட உண்டோ? என்று நீங்கள் கேட்கலாம். உண்டு. அது எப்படியென்றால், சொல்கிறேன் கேளுங்கள்:

மனிதன் சிந்தனாஸஹிதன்: அதாவது சிந்தனையோடு (சிந்திக்கும் சக்தியோடு) கூடினவன். சிந்திப்பான் (நினைவான்), ஆண்; சிந்தனாசக்தி, பெண்; சிந்தனை, இவ்விருவரும்

சேரப்பிறந்த வுரு. தந்தை, தாய், மகவென்னும் மூன்றம்சத்தில், ஒன்றுக்கொன்று காரணகாரிய தோரணையால் சம்பந்தப்பட்டு நிற்கிறது விளங்கும். தந்தை (அப்பன்) இன்றி, தாய் (அம்மை) இல்லை. அம்மையின்றி மகவுமில்லை. அப்படியே மகவின்றித் தாயுமில்லை. "மலடி மகவீன்றாள்" என்றால் காரணதோரணையில்லாத காரியம் நடந்தது என்று உணர்த்துகிற பாவனையாக விருக்கிறது: அதனால் அது உணர்வில் (அறிவில்) ஏறாது. பிள்ளையுண்டாகப் பெறாதவள் (மலடி) பிள்ளைப்பேறு பெறுவது எப்படி? அசாத்தியம். அப்படியேபோல் நினைப்பானின்றி நினைவு (எண்ணம்) என்பது உருவெடுக்கமாட்டாது. நினைப்பான் (Thinker) உண்டானாலும் நினைக்கும் சக்தியின்றி நினைவு உருவெடுக்கமாட்டாது. நினைப்பானும், நினைக்கும் சக்தியும் உண்டானால், நினைவு தானே யுருவெடுத்து வளரும். யுத்தத்துக்கு ஆயத்தமாக விருக்கவேண்டுமென்று உள்ளே நினைத்துக்கொண்டு வெளிப்பேச்சுக்கு மட்டும் சமாதானத்தைக் காப்பாற்ற சைனியங்களையும் படைகளையும் கப்பல்கள் ஆகாயரதங்களையும் விர்த்திசெய்வதாகச் சொன்னால், அது பலிக்குமா. வெளிப்பேச்சு வெறும் வார்த்தைமட்டு மாதலால் அது காற்றாய்ப் போய்விடும். ஆனால் உள்ளத்தில் நினைக்கும் நினைவு உருவகப்பட்டு வெளியகத்திலும் காலக்கிரமத்தில் தோன்றும். இப்படி நினைவொன்றும் வாக்கொன்றும் செய்கையொன்றுமாக விருப்பதற்கு உண்மையான காரணமென்னவென்று பார்த்தால் அது "வாக்கு வியபசாரம்" என்று சொல்லும் தோஷத்தா லுண்டாகிறதென்று ஸ்பஷ்டமாய் ஏற்படும். மனம், வாக்கு, காயம் என்கிற மூன்றில் மனம் தந்தை ஸ்தானத்திலுள்ளது, வாக்கு தாய்ஸ்தானத்திலுள்ளது. காயம் (உடற்செய்கை) மகவுஸ்தானத்திலுள்ளது.

தாய் பதிவிரதையானால் நல்ல "ஸத்புத்ரஸந்தாரிதை" யாவாள். அப்படிக்கின்றி தாய் வியபசரித்தால் (பதியைவிட்டுப் பரபுருஷனை நாடினால்) அஸத்துக்களான புத்திர ஸந்தானம் தான் உண்டாகும். ஏனென்றால் மனம்-வாக்கு, இரண்டுக்குமுள்ள 'தம்பதி' முறை பிசகிப் போய்விட்டது. வாய்மையால் அஹம் தூய்மையாவதுபோல, பொய்மையால் அஹம் புன்மைப்பட்டுப் பாழாவது நிஜம். ஆதலால்தான் ஔவையார் "பொய்சொல்லி வாழலாமா?" என்று அதன் அஸாத்யத்தை யெடுத்துரைத்தார்.

அரசர்கள் பொய்பேசினால் அநர்த்தம் விளையும் என்பது இதனால்தான். "நான் மனிதரில் அரசனாயிருக்கிறேன்" என்றார் பகவான். பகவத்லக்ஷணம் உண்மை. அந்தஉண்மையில்லாதவிடத்தில் பகவான் ஒருபோதும் இருக்கமாட்டார். பகவான் ஹிருதய கமலபீடத்தை விட்டு ஒளித்தாரானால், சூரியனை யொளித்த சந்திரன் போல் கிரகணதோஷம்உண்டாகிறது. பட்டப்பகலில் இருள்வந்து மூடிக்கொள்கிறது. பக்ஷிகளெல்லாம் இரைதேடுவதை விட்டுக் கூண்டுகளை யடைகின்றன. தாமரைப்புஷ்பமும் மலர்முகம் மாறித் தலைகுவிந்து வாடி நிற்கிறது. இஃதெல்லாம் ஏன்? சூரியன் ஆகாசத்திலிருந்தும் அவனுடைய கிரணங்களைச் சந்திரன் மறைத்துவிட்டபடியால், ஒளியற்ற விடத்தில் இருள்வந்து மண்டிக்கொள்கிறது. அப்படியே பகவான் ஒளித்தால் ஹிருதயத்தில் மனவிருள் வந்து மூடிக்கொள்கிறது. அது ஸ்வயம்பிரகாசமான அறிவை மறைத்து விடுகிறது. அறிவொளி மழுங்க புத்தியின் கூர்மை தேய்ந்து விவேகஞானம் சூனியமாய் விடுகிறது. ஞானசூனியமான ஹிருதயமுடையவன் அசுர சுபாவத்தையடைகிறான். அசுரசுபாவம் லபிக்கவோராக்ஷஸகுணம் அதிகரிக்கிறது. "எல்லாம் நான்" என்னும் சுத்தாஹங்காரத்தால் மனம் விரியாமல், "எல்லாம் எனது" என்று அகங்கார மமகாரவிர்த்தியால் அழுக்காறும் அசூயையும் மற்ற மனோவிகாரங்களும் அதிகரிக்கின்றன.

"அஹம்பாவத்தாலே அழிந்தான் துரியோதனன்." ஆனால் அந்ததுரியோதனன் அரசபதவியிலிருந்தமையால், அரசாங்கங்களான குடி படை அரண் நாடு முதலியவற்றோடு அவனை நாசம்செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஆகையால் தான் பகவான் தனது சைனியங்களையும் அவ

னுக்கு உதவியாக விருக்கக்கொடுத்து விட்டுத் தான் தூதுசென்று தர்மஸ்தாபனம் செய்யப் பட்ட பாடுகளெல்லாம் விழலுக்கிரைத்த நீர் போல் துரியோதனுதியர் அக்கிரம அதிக்கிர மங்களுக்கே அனுகூலமாக மாறினதுபற்றி, அதர்மம் தலையெடுத்து தர்மம் தலைதாழ்ந்த பின் தானும் தாழ்ந்தவராய் கச்சைகட்டித் தேரேறி அர்ச்சுனனுக்குச் சாரதியாகவிருந்து அவனுக்குக் கர்மதர்மத்தை யுபதேசித்து "விதைத்தான் வினையறுப்பான்" என்பதை அவருடைய விசுவரூப தரிசனவிசேஷத்தால் அவனுக்கு ஞானக் கண்ணைக்கொடுத்து பிரத்தி சனமாகக் காணச்செய்து மனந்தேற்றி, மன முடைந்து உடல்சோர்ந்து சோகமேலீட்டால் மூர்ச்சித்துப் போனவனைத்தேற்றி "அப்பா உன்கடனைக் கர்மபலனிடத்தில் இச்சைவைக்கா மல்செய்!" என்று நைஷ்கர்மசித்தியோகத்தை அவனுக்கு உபதேசித்து தர்மஸ்தாபனம் செய் தார். இது என்றென்றைக்கும் காலபேதம் தேசபேதமின்றி ஸநாதநமாய், ஸத்யமாய், ஸ்வ யங்கிருதமாய் (தானே வேலைசெய்வதாய்) உள்ள நித்தியதர்மம். இதுவே இப்பொழுது காரி யத்தை நடத்துகிறதென்பதைக் கண்ணுள் ளோர் (ஞானக்கண்பெற்றோர்) பிரத்தியக்ஷ மாய்க் காணலாம். எல்லாம் கர்மதர்மத்தை யனுஷ்டித்தே நடக்கும். இதையே,—

"தான் முன்னஞ்செய்த விதிவழி தானல்லால்
வான் முன்னஞ்செய்தங் குவைத்ததோர் மாட்டில்லை
கோன் முன்னஞ்சென்னி குறி வழியேசென்று
நான் முன்னஞ்செய்ததே நன்னிலமானதே."—

என்றூர் பெரியோரும்.

பரதேசிப்பாட்டு.

"யுத்தம் நடக் குதுபார்! ஐயாவோ!
தத்தம் வினையாலே தீவினை மேலிட்டுப்
பெத்தப்பெ ரியவோர் யுத்தம் நடக்குது!
செத்தபே ரெல்லாம் சாகத்தெ ரியாதே
சுத்தமாம் பூமிக்குச் சுமையா விருந்ததால்
அத்தனை பேர்கள்செய் அக்ரமந் தாங்காதே
சித்தங்கு ழைந்தவள் துக்கந்தீர் பொருட்டாக
யுத்தம்ந டக்கு‘து பார்! ஐயா"—
"கண்ணுள்ளோர்கண்டதன் குணத்தைக்கிரகிக்கட்டும்
கண்ணில்லார் மண்டையோ டுடைந்தாலுங் காணரே!"

THE BRAVE KING OF A BRAVE PEOPLE. THE SOLDIER KING WHO CHANGED THE SCENE OF BATTLE.

இரணகளத்தை மாற்றிய இரணவீர விம்ஹராஜன்.

பெல்ஜியம் தேசாதிபதி ஆல்பர்ட் அரசரின் தீரம்.

இப்பொழுது ஐரோப்பாவில் நடந்துவரும் பிரமாதமான யுத்தத்தில் பெல்ஜியம் தேசம் தான் முக்கியமான ரணகளமாக விருக்கிறது. பெல்ஜியம் தேசத் தரசன் ஒரு கக்ஷியிலும் சேராமல் தனியாக விருக்கத் தீர்மானித் தார். ஆனால் ஜெர்மனிக்கு அத்தேசத்து வழியாகத்தான் ப்ரான்ஸ் தேசத்துக்குப் போகவேண்டியதா யிருந்தபடியாலும் அப் படியே போக இரகவியமாய் ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தபடியாலும் பெல்ஜியம் தேசாதி பதி அவர் தேசத்தூடே ஜெர்மனியின் சை னியம் செல்ல ராசிப்படாவிடில் பலாத் காரமாகப் பிரவேசித்துத் தங்கள் காரியத் தை முடித்துக்கொள்வதாகச் சபதம் செய் தார்கள். அதன்மேல்தான் அவர் சண்டைக் குக் கிளம்பலாயிற்று. பிரிடிஷ் ராஜ்யத்தார் சண்டையிற் புகுந்துகொண்டது பெல்ஜியத் துக்குள் ஜெர்மனி சைனியம் நுழைந்ததால் தான். பெல்ஜியம் தேசம் உருவிற் சிறியதா யினும் அவர்கள் தேசத்து சைனியம் தைரி யத்திற் சிறந்து வீரத்தில் மேம்பட்டவர்களாய் ஜெர்மனியின் சைனியத்தை எல்லை தாண்ட விடாமல் மறித்தடித்து தடுத்துவிட்டார்கள். இவர்களுடைய வீரச்செய்கையினால் ப்ரான் ஸுக்கும் ருஷியாவுக்கும் தங்கள் சைனியங் களை முஸ்தீபு செய்துகொண்டு ஜெர்மனி யெல்லையோரமாகக் கொண்டுவர அவகாச முண்டாயிற்று. இப்படி பெல்ஜியம் தேசத் தார் செய்த உதவியால் ஜெர்மனியில் செய்த முன்னேற்பாடுகளெல்லாம் பயனற்றுப்போ யின. ஆகையால் சண்டை யாரம்பத்தில் இவ்வ ளவு பிரதாபத்துக்குரியவர்களான பெல்ஜியம் தேசத்தாருடைய அதிபதியைப்பற்றிச் சிறிது

தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய தவசியமா யிருக்கிறது. இதை வாசிக்கும் பெற்றோர்களும், பிள்ளைகளும், பள்ளிக்கூட மாணாக்கர்களும் உண்மையை நன்றாக வுணர்ந்துகொள்ள வேண்டுமானால் அதற்கு ஒரே உபாயம் உண்டு. அதை அவர்கள் உபயோகித்தார்களானால் அவர்களுக்கு எல்லா விஷயங்களையும் நாம் நன்றாக விளங்கக் காட்டுவோம். அது என்னவெனில், கடவுள் மனிதஜாதிக்கு அளித்திருக்கும் மனோரதம் என்கிற தேரை யலங்கரித்து அதில் கருடக்கொடி கட்டி, அவர்கள் ஏறிக்கொள்ள வேண்டியது. அந்த மனோரதத்தில் ஏறிக்கொண்டால் கருடக்கொடியின் சக்தியினால் அவர்களை நாம் ஒரு நொடிக்குள் யுத்தகளத்துக்குக் கொண்டுபோய் அங்கே நடப்பதை யெல்லாம் காட்டிவைப்போம்.

குழந்தைகளே! நீங்கள் இங்கே வாருங்கள்; கண்ணை மூடிக்கொண்டு என் கழுத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுங்கள். நான் கருடனை உபாசித்து உங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு மனாகாசம் என்கிற வழியாக யாருமறியாமல் சைனியங்கள் நிற்குமிடத்துக்குக் கொண்டுபோகிறேன். கருடனை உபாசித்து கருடன் நானான "எனக்கு" இறக்கைகட்டிக்கொண்டு பறக்கும் சக்தியுண்டு. அப்படி யென்றால் சித்தவிருத்தி நிரோதஞ் செய்து அடக்கியாளப் பெற்ற "என் மனதிற்கு" என்று அர்த்தம். உங்களுக்கு தென்னங்குரும்பையினாலும் காட்டாமணக்குக் காய்களினாலும் 'சப்பரம்' (சின்னரதம்) கட்டி யிழுத்து விளையாடத் தெரியுமல்லவா. அந்தக் குரும்பைக்கு பதிலாக நான் இங்கே சொல்லும் சில விஷயங்களைக்கொண்டு உங்களுடைய மனோரதம் கட்ட வழிசொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

ஐரோப்பா என்பது ஒரு கண்டம். அதன் ஜனத்தொகை 36-கோடி. ஆசியா கண்டத்தின் ஜனத்தொகையோ 85-கோடி. இதில் இந்தியாவின் ஜனத்தொகை 29-கோடியே சொச்சம். ஐரோப்பாவின் 36-கோடி ஜனத்தில் பிரிடிஷ் தீவுகளின் ஜனத்தொகை 41-கோடியே சொச்சம். ஜெர்மனி ராஜ்யத்தின் ஜனத்தொகை 66-கோடியே சொச்சம்.

ஆஸ்திரியா—ஹங்கேரியின் ஜனத்தொகை 45-கோடியே சொச்சம். அதற்கடுத்த 'போஸ்னியா ஹெர்ஸிகோவினு' என்னும் சிறிய நாட்டின் ஜனத்தொகை $1\frac{1}{2}$ கோடி. பெல்ஜியம் தேசத்தின் ஜனத்தொகை $6\frac{3}{4}$ கோடிக்கு மேற்பட்டது. லக்ஸம்பர்க் என்னும் சிறுமாகாணத்தின் ஜனத்தொகை 23-லக்ஷத்துக்குச் சொச்சம், ஹாலண்ட் தேசத்தின் ஜனத்தொகை 5-கோடியே சொச்சம். பிரான்ஸ் தேசத்தின் ஜனத்தொகை 38-கோடியே சொச்சம், ஸெர்வியா தேசத்தின் ஜனத்தொகை $2\frac{1}{2}$-கோடி சுமார், மான்டி நிக்ரோ என்னும் சிறிய நாட்டின் ஜனத்தொகை $2\frac{1}{4}$ லக்ஷம் சுமார்; ஸ்வீடின் 5 கோடி; நார்வே 2 கோடி; டென்மார்க் 2 கோடி. அதோ ஜர்மனி தேசம் தெரிகிறது பாருங்கள். நீங்கள் பள்ளியில் வர்சிக்கும் தேச படத்தில் அது மஞ்சள் நிறமாகத்தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதன் முக்கிய ராஜ்யம் ப்ரஷ்யா. ப்ரஷ்யாவின் அரசர் தான் ஜெர்மனியின் சக்ரவர்த்தியாகவுமிருக்கிறார். அஃதோடு இன்னும் அனேக சிறுநாடுகள் சேர்ந்திருக்கின்றன. இவைக்கெல்லாம் 'ஜெர்மன் எம்பையர்'—ஜெர்மனி மஹாராஜ்யம் என்று பேர். ஜெர்மனி ராஜ்யத்தின்கீழ் கோடியில் ரைன் என்னும் நதியொன்று ஓடுகிறது. அது ஸ்விட்ஸர்லாண்டிலுள்ள மலைகளில் உற்பத்தியாகி (Baden) நாட்டுக்கும் ஆல்ஸேஸ் (Alsace) நாட்டுக்கும் இடையே ஓடி, ப்ரஷ்யா நாட்டுட் பிரவேசித்து, முகத்துவரத்தண்டைஹாலண்ட் நாட்டுட்புகுந்து 'நார்த்ஸீ' என்னும் வடகடலில் சமுத்ரசங்கமமாகின்றது.

ஜெர்மனிராஜ்யம் உருவத்திற் பெரியதாயினும் அதற்குக்கடல்துறை யதிகமில்லை. சுமார் 40 அல்லது 50 மைல் தூரமுள்ளகடற்கரையில் எம்டன் (Emden), உவில்ஹெல்மஸ்ஹேவன் (Wilhelmshaven) என்கிற இரண்டு துறைமுகங்களிருக்கின்றன. அவையும் பெரியவைகளாகவின்றி மற்றப்பெரிய துறைமுகங்களுக்குச் சிறியவையாகவேயிருக்கின்றன.

கிழக்கே சமுத்திரக்கரையைச் சேர ஹாலண்ட் தேசம் குறுக்கே கிற்கிறது. அது ஸ்வாதீன ராஜ்யம். அதற்குத் தென்கிழக்கே ப்ரான்ஸுக்கும் ப்ரஷ்யாவுக்கும் இடையில் பெல்ஜியம் நாடு இருக்கிறது. பெல்ஜியத்துக்கும் ரைன் நதிக்கரையிலுள்ள ரீனிஷ்ப்ரஷ்யாவுக்கும் இடையில் லக்ஸம்பர்க் என்னும் சிறிய நாடு இருக்கிறது. இதற்குத்தெற்கே தென் மேற்கு முகமாய் ஒடி ரைன் நதியைத்தொட்டுக்கொண்டிருக்கிறது லாரேயன் (Lorraine) மாகாணம். அதற்குத்தெற்கே ரைன் நதியின் கிழ்கரையிலுள்ளது ஆல்ஸேஸ் (Alsace) என்னும் மாகாணம். இந்த ஆல்ஸேஸ், லாரேய்ன் என்னும் இருமாகாணங்களும் பூர்வத்தில் ப்ரான்ஸ் தேசத்தின் ஒரு பாகமாயிருந்தது. 1870-ம் வருஷத்தில் ப்ரான்ஸுக்கும் ஜெர்மனிக்கு நடந்த யுத்தத்தில் ப்ரான்ஸ் தோற்றுப்போக இவ்விருமாகாணங்களையும் ஜெர்மனிக்குக் கொடுத்து விடும்படி நேரிட்டது. இப்பொழுது அவை ஜெர்மனி ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்ததாயிருப்பினும் அங்கேயுள்ள குடிகள் ப்ரெஞ்சு ஜாதியார்களாதலால் அவர்கள் ப்ரான்ஸினிடத்திலேயே மனப் பற்றுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். இந்த ஆல்ஸேஸ் மாகாணத்துக்குக்கிழக்கே ப்ரான்ஸுக்கும் அதற்குமிடையிலோடும் மலைத்தொடர் ஒன்றிருக்கிறது. அதற்கு 'வோஸ்ஜஸ்' (Vosges)மலைத்தொடர் என்றுபேர். ரைன்நதிக்கு உபநதியாகிய மூஸேல் (R. Mooselle) நதி யிந்த வோஸ்ஜஸ் மலைத்தொடரின் கிழ்பாகத்தில் உற்பத்தியாகி லாரேய்ன் மாகாணத்தின் வழியாகச்சென்று காப்ளென்ஸ் (Coblenz) என்னும் பட்டணத்தண்டை ரைன் நதியோடு சங்கமமாகிறது இந்த மூஸெல்நதிக்கரையில் மெட்ஸ் (Metz) என்றொரு பட்டணமிருக்கிறது. பாருங்கள். இந்த மெட்ஸ் பட்டணத்துக்குத் தெற்கேயுள்ள ப்ரான்ஸ் தேசத்து மலைகளிலுற்பத்தியாகி (R. Meuse) நதியென்னும் பேரால் பெல்ஜியம் நாட்டி உள்ள டினாண்ட் (Dinant), நாமூர் (Namur) லீஜ் (Liege), மாஸ்ட்ரிச்ட் (Maastricht) பட்டணங்கள் வழியாக வோடி, ஹாலண்ட நாட்டுட் பிரவேசித்து அங்கே (R. Maas) மாஸ் நதி யென்னும் பேர் பெற்று ரைன் நதியின் கிளையாகிய வால் (R. Waal) நதியோடு நிஜ்மிஜன் (Nijmegen) என்னும் டட்ச் (ஹாலண்ட்தேசத்து) பட்டணத்தண்டை அது சங்கமமாகிறது.

தெற்கே ஆல்ஸேஸ் மாகாணத்திலுள்ள மெட்ஸ் பட்டணம் முதற்கொண்டு மியூஸ் நதி மார்க்கமாய் கண்ணோட்டம் செய்து பாருங்கள்.

இந்த மெட்ஸ்பட்டணத்தையேகுறியாகக் கொண்டு ஆல்ஸேஸ் மகாணத்தின் தென்கோடியில் ரைனின் உபநதி தீரத்திலுள்ள முல்ஹாஸன்(Mulhausen)பட்டணம்வரைகண்ணை ஓடவிட்டுப் பாருங்கள். அந்த பக்ஷிப் பார்வையில் (Bird's eyeview) காணப்படும் முக்கிய பட்டணங்களில் சிலவற்றைச் சொல்கிறேன், கவனித்து நன்றாக கோட்டமிட்டு மனத்தில் வையுங்கள்.

(தென்மேற்கில் முல்ஹாஸன் (Mulhausen)

அதற்குமேலே (வடக்கில்) கோல்மார்(Colmar)

அதற்குமேலே (வடகிழக்கில்) ரைன்நதியில் ஸ்ட்ராஸ்பர்க் (Strassburg)

அதிலிருந்து (வடமேற்கே) மெட்ஸ் (Metz) (மூஸெல் நதிக்கரையில்)

மெட்ஸுக்கு (வடக்கே) தியோன்வில் (Thionville) (மூஸெல் நதிகரையில்.)இவையெல்லாம் லாரேய்ன் நாட்டிலுள்ளன.

அதற்கு வடக்கே லக்ஸம்பர்க (Luxemburg) (நாடும் பட்டணமும்.) இருக்கிறது.

தியோன்வில் பட்டணத்திலிருந்து மூஸெல் நதிமார்க்கமாய்க் கண்ணை ஓடவிட்டுக்கொண்டு போனால் லக்ஸம்பர்க்பட்டணத்துக்கு வடகிழக்கேயுள்ள ட்ரீவ்ஸ் (Treves) பட்டணம் தென்படும். இது ரைன் நதிக்கரையிலுள்ள ப்ரஷ்யாவிலிருக்கிறது. ஜர்மனிதேசத்தைச் சேர்ந்தது.

மெட்ஸ் பட்டணத்திலிருந்து மீயூஸ் நதியைப் பிடித்துக்கொண்டு அந்நதிமார்கமாய்க் கண்ணை யோடவிட்டுக்கொண்டு போனல் ப்ரான்ஸ் நாட்டில் மெஸியரிஸ் (Mezieres) அரண்செய்யப்பட்ட பட்டணம் தெரியும்.

அதற்கப்பால் மியூஸ் நதியோடு நாமும் பெல்ஜியம் நாட்டுக்குட் புகுந்தால் டினன்ட் (Dinant) என்கிற பட்டணமும் அதற்குவடக்கே நாமுர்(Namur)பட்டணமும், அதிலிருந்து வடமேற்காகத் திரும்பிப்போகும் அந்த மியூஸ் நதிக்கரையில் லீஜ் (Liege) என்கிற பட்டணமும் தென்படும்.

இந்த லீஜ் என்னும் பட்டணத்துள் ஜர்மன்சைனியம் புகுந்து அப்பட்டணத்துக் கரணயுள்ள கோட்டைகளை முற்றுகைபோட்டிருக்கிறார்கள்.

அதோ வரிசையாகத் தெரியும் கோட்டைகளில் ஒன்றைப்பாருங்கள். அது லீஜ்கோட்டைகளில் ஒன்று. அந்தக்கோட்டையிலுள்ள பெல்ஜியம் சைனியத்துக்குத் தலைவர் இருமுறை குண்டுபட்டுக் காயம்பட்டுப் போனர். ஆனாலும் அவருடைய மனோவலிமையால் அவர்தன் தேஹத்தை மறந்து தன் கடமையைச் செலுத்துவதிலே கருத்தாயிருக்கிருர். அதோ ஒரு சிக்காளியை வைத்துத்தள்ளும் நாற்காலி தெரிகிறது பாருங்கள். அதிலிருந்து ஒருவர் சைனியங்களுக்குச்சண்டையிடும் வழிசொல்லி உத்திரவிட்டுக் கொண்டிருக்கிருர் தெரிகிறதா? அவர்தான் அந்தக் கோட்டைச் சைனியத்தலைவர். அவர் வீராவேசம் கொண்டு தேஹத்தை மறந்து மனோவலியால் தன் தேஹத்தையும் தரித்துக்கொண்டு தன் கடைமையைச் செலுத்துகிருர். இது தான் மனோவலியின் திறமை. வீராதி வீரனிலும் தீராதி தீரன் தன் மனோவலியினல் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்வான் என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம். லீஜ்பட்டணத்தண்டை ஔர்தி (R. Ourthe) என்னும் உபநதி பொன்று ஆர்டென்ஸ் மலைத்தொடரில் (Ardennes) உற்பத்தியாய் மீயூஸ் நதியோடுவந்து சங்கம மாகிறது. இந்த ஆர்டென்ஸ் மலைப் பாதை வழியாகத்தான் ஜெர்மனி சக்ரவர்த்தி தம் சைனியத்தை நடத்திக்கொண்டுபோய், மீயூஸ் நதிக்கரையிலுள்ள டினன்ட் பட்டணத்தைத் தாண்டி ப்ரான்ஸ் எல்லைக்குச் சென்று அத்தேசத்தைத் திடீரென்று படையெடுத்துத் தாக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இந்த ஏற்பாடு பெல்ஜிய அரசருடைய ரணவீர சாமர்த்தியத்தாலும் பெல்ஜியன் துருப்புகளின் அகாத சூரத்தாலும் திடகாத்திர தைரிய விசேஷத்தாலும் நிறைவேருது ஜெர்மனிசைனியம் நிலைகுலைந்து போகலாயிற்று.

அதோ ஒரு மோடார்ரதம் இங்கும் அங்கும் வெகு வேகமாய் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது பாருங்கள். அந்த ரதத்தை உற்றுப் பார்த்தீர்களானல் அதில் உயர்ந்த வடிவமும் மெலிந்த ஆகிருதியும் நீலம் படர்ந்த கண்களும் லேசான மயிர்க்கத்தையு முடைய 39 வயதுள்ள மனிதரைக் காணுவீர். அவர்தான் பெல்ஜியம் தேசத்தரசன். அவர் 15-வயது முதல் யுத்த வித்தை பயின்று, 1892-ம் வருஷத்தில் சைனியத் தலைவைராயமர்ந்து சீக்கிரத்தில் தானே முக்கிய சேனதிபதி ஸ்தானத்துக்கு வந்தார். அவருடைய பெரிய தகப்பனர் லியோபால்ட் அரசு புரிந்து வந்த காலத்தில் அவரை சைனியத்தில் வேலையாக அமர்த்தி "அப்பா, பிள்ளாய், இன்றைக்கு இத்தேசத்தின் கொடியை நீ கைப்பற்றினய் உன் உயிருள்ளமட்டும்நீ அதைக்கை விடாது காப்பாற்றி ஜயவீரசிங்கனய்ப் பிரதாபப்பேர் பெறுவாயாக!" என்று அவருக்குப் புத்திமதி கூறினர். அந்தச் சொல் தவருமல் அவர் ரணவீரசிங்கனய்த் தானே முக்கிய சேனதிபதி வேலை பார்த்துக்கொண்டு தன் பெரியதகப்பனருக்குப்பின் பட்டத்துக்குவந்தார். இப்பொழுது முடிசூட்டிய மன்னனயிருந்தும் அவர்தானே ரணகளத்தில் பிரவேசித்து சைனியங்களை நடத்தி வருகிருர். அவருடைய வீரப் பிரதாபத்தால் ப்ரான்ஸில் நடக்கவேண்டிய யுத்தம் ஜெர்மனியின் எல்லைப்புறத்தில்தானே நடக்கும்படியான வசதி வாய்ந்திருக்கிறது.

முல்ஹாஸன் பட்டணம் முதல், மியூஸ்நதி, 'ஔர்தி நதிக்கரையோரமாகச் சுமார் 350-மைல் தூரத்துக்கு சைனியங்கள் ஒன்றையொன்று எதிர்த்துப் போர் புரியச் சன்னத்தமாய் நிற்கின்றன.

மேலண்டைப் புறத்தில் ஜெர்மனியின் சைனியங்கள் ஏராளமாகத் திரண்டு புரண்டுகொண்டு சமுத்திரம்போல் வருகின்றன. அதோ எய்க்ஸ் லா சாபெல் (Aix-la-chapelle) என்னும் ஜர்மன் பட்டணம்தெரிகிறது பாருங்கள். அங்கே ஜெர்மனி சக்ரவர்த்தியின் ஜேஷ்டகுமாரர் ரணகளத்தில் காயம்பட்டுக் கிடக்கிறார். ஜெர்மன் சக்ரவர்த்தியும் பெர்லின் நகரைவிட்டு அங்கே வந்திருக்கிறார். அதற்கெதிரே, பெல்ஜியம், ப்ரான்ஸ் இத்தேசங்களின் சைனியங்கள் நிற்கின்றன. இவர்களுக்குத் துணையாக ப்ரிட்டிஷ் சைனியங்களும் ருஷிய சைனியங்களும் வந்து சேர்ந்துகொள்ளும். இம்மஹாயுத்தம் தொடங்கி ஒருவாரம் இரண்டு வாரத்துக்கு எந்தப் பக்கம் ஜெயித்தது, எந்தப்பக்கம் தோற்றதென்று சொல்வது முடியாததாகும்.

இப்பொழுது இவ்வளவு பார்த்தது போதும். குழந்தைகளே நீங்கள் கண்ணை மூடிக்கொள்ளுங்கள்: உங்களையெல்லாம் உங்களுடைய வீடுகளில் முன்னிருந்த நிலையில் கொண்டுபோய் விட்டுவிடுகிறேன். இதோ கண்ணை விழித்துப் பாருங்கள். கண்டதெல்லாம் கனவென மறந்து மனக்கிலேசமின்றி உங்கள் நித்தியப்படிக் கடன்களைச் செய்து முடியுங்கள். எப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையிலும் மனம் கலங்காதிருப்பதே தீரம். இந்தத் தீரத்தை மட்டும் நீங்கள் கைவிடாதேயுங்கள். இதுதான் நீங்கள் கவனிக்கவேண்டிய முக்கிய விஷயம். கவனத்தைச் சிதறவிடாதேயுங்கள். மனதைக் 'கொண்டி மாடுபோல்' ஓடவிடாதேயுங்கள். திரிகால ஸந்தியாவந்தனம் ஏற்பட்டது இதற்காகவே யன்றி வேறெதற்குமில்லை. சாதனமின்றிச் சாதிப்பாரில்லையால், சாதனம் முக்கியம் என்பர். ஆனால் அது நினைத்தது முடிக்கும் வழியே யன்றி அதுவே ஒரு முடிவன்று. இதை நீங்கள் நன்றாக அறியவேண்டியது.

"THE CHOICE BETWEEN KEEPING AND BREAKING OUR SOLEMN OBLIGATIONS."

"செய்கடனைச் செய்பவோ, பொய்பவோ?"

"ஆட்டுக்கடாச் சண்டை ஏதுக்கடா?" என்றார் பெரியோர் ஒருவர். அதையே லக்ஷியமாக வைத்துக்கொண்டு முன்னொரு பிரபந்தம் எழுதினோம். இப்பொழுது பிரிடிஷ் ராஜ்யத்து முதல்மந்திரியாகிய மிஸ்டர் அஸ்குவித் அவர்கள் பார்லிமெண்டு காமன்ஸ் சபையில் நாளது ஆகஸ்டுமீ 27௳ ஒரு மறக்கக்கூடாத பிரசங்கம் செய்தார். பெல்ஜியம் தேசத்தாரும் அவர்களுடைய அரச ஸிம்ஹமாகிய ஆல்பர்ட் அரசரும் வெகு தைரியமாக ஜெர்மனி சைனியத்தை எதிர்த்து நின்று அவர்கள் யுத்த ஆவேசத்தையடக்கி அவர்களுடைய நேசர்களான ப்ரெஞ்ச் இங்கிலீஷ் தேசத்தார் தங்கள் சைனியங்களைத் திரட்டிக்கொண்டு எல்லைப்பக்கத்தில் வருமளவும் அவர்கள் வழியை மறைத்துக்கொண்டு அகாத சூரர்களாகச் சண்டை செய்து "உடல் சிறியார் என்றிருக்கவேண்டாம்" என்ற மூதுரைப்படி அவர்கள் தேசம் உருவத்திற் சிறியதாயினும் அத்தேசத்தார் தீரமும் தைரியமும் அகாத சூரத்துவமும் அஸாத்தியமானதென்று ரூபித்ததற்காக ஆங்கிலேய பார்லிமெண்டுசபையாருடையவும் ஆங்கிலேய மஹாராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களுடையவும் அனுதாபத்துக்கும் பெருமிதமான சந்தோஷத்துக்கும் பாத்திரர்களாய்விட்டதைத் தெரிவித்து அவர்களுக்கு உதவியாக நின்று சண்டைசெய்ய ஆங்கிலேயர் எவ்விதத்திலும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்களென்று உறுதி கூறவேண்டி அரசர் மூலமாய் பெல்ஜியன்ஸ் அரசர்க்கு உபசார வார்த்தைகள் அனுப்பத் தீர்மானித்தார்கள். இத்தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்துப் பேசியதில் மிஸ்டர் அஸ்குவித் சொன்ன வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் ஆணித்திறமான வார்த்தையாக விருந்தது.

முதலாவது, இந்த சண்டையில் பிரிடிஷார் தலையிட்டுக் கொள்ளவேண்டி வந்ததின் அவசியத்தைப்பற்றிச் சொன்னார். "ஆட்டுக்கடாச் சண்டை எதுக்கடா?" என்று கேட்டால் எங்கள் மட்டிற்கு இது "ஆட்டுக்கடாச் சண்டை" யில்லை. இந்தச்சண்டையை விலக்கவும், கூடாத போனால் சண்டைக்காரர்கள் மட்டில் சண்டை செய்து கொள்ளட்டும் என்றும் ஆனமட்டும் பார்த்தோம். முடியவில்லை. இந்த மஹாபாரத யுத்தத்துக்குக் காரணமென்னவென்று கேட்டால் அதை இரண்டே வாக்கியத்தில் சொல்லலாம் என்றார். அவ்விரண்டு மென்னவென்றால்:—

முதலாவது:—வல்லான் வகுத்தது வாய்க்கால் என்று ஜெர்மனி தான் இட்டதே சட்டமாக தனது வாக்கையும் உடன்படிக்கையையும் கடந்து பெல்ஜியத்தின் வழியாக ப்ரான்ஸ் மீது சண்டைக்குப்போகத் தீர்மானித்து நியாயத்துக்கும் தர்மத்துக்கும் விரோதமாயிருந்தது. பெல்ஜியன்ஸ் அரசர் இந்த அக்கிரமத்தைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டபோது ஜெர்மனி தேசத்து கவர்ன்மெண்டார் "நீங்கள் ஒன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாம்; நாங்கள்பெல்ஜியம் தேசத்திலாவது, ப்ரான்ஸ் தேசத்திலாவது ஒரு அடி நிலம்கூடச் சேர்த்துக் கொள்கிறதில்லை. சண்டை முடிந்தபின் பெல்ஜியன் தேசத்தார் ஸ்வதந்தரத்தை மதிப்போம்" என்றார்கள்.

ப்ரான்ஸ் தேசத்தின் குடியேற்ற நாடுகள் செய்தி என்னவென்று கேட்டதற்கு அதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லமுடியாது என்றார்கள். பெல்ஜியத்தினுட் புகுந்து சண்டைக்குப் போகிற தென்றால் அத்தேசம் பாழாகாதா? அதற்கு இடம்கொடுக்கலாமா?

இரண்டாவது:—சிறு தேசங்களையும் ஜாதியாரையும் பெரிய தேசத்தார் பக்ஷணம் செய்து கொண்டு வந்தால் ராக்ஷஸதர்மம் மேலிட்டுப் போம். இன்றைக்கு நமக்கென்ன வென்றிருந்தால், நாளைக்கு பெல்ஜியத்தையும் ப்ரான்ஸையும் தங்கள் வசப்படுத்திக்கொண்டு இங்கிலீஷ் கால்வாய்க்கு அக்கரையிலிருந்து "உங்கள் செய்தி என்ன?" என்று க்ஷேமம் விசாரிக்கப் புகுவார்கள். அக்கிரமம் ஜயிக்க ஜயிக்க அது காட்டுத் தீ போல் மேன்மேலும் வளரும். அதிக்கிரமித்துப் போவோரை படக்குவது ராஜதர்மம். யாராயிருந்தாலும் வரம்புகடந்து நடக்கவிடக்கூடாது. ஜெர்மனிவரம்புகடந்து நடந்துபெல்ஜியத்துக்குள்பிரவேசித்ததாலும், ப்ரான்ஸ்தேசத்துக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் நேசக்கட்டுப்பாடு இருப்பதாலும், ஆங்கிலேயர் சண்டைக்குப் போகக் கடமைப்பட்டவர்களாக விருந்தார்கள். "செய்கடனைச் செய்யவோ, பொய்யவோ?" என்கிற கேள்வி உதித்து விட்டால் அதற்கு ஒரே பதில்தான் உண்டு.

"செய்கடனைச் செய்வதே சரி" பென்பது தான் சரியான உத்தரமும் தீர்மானமுமாம்.

ஜெர்மனி தேசத்துச் சக்கிரவர்த்தி ஆங்கிலேயரை ஏமாற்றி விடலாமென்று பார்த்தார் போலும். அதற்கு அவர்கள் அவ்வளவு ஏமாந்தவர்களாக வில்லை.

ஜெர்மனி பெல்ஜியத்துக்குள் நுழையாமலிருந்தால் இந்தச் சண்டையில் ஆங்கிலேயர் புகுந்துகொள்ள ஆஸ்பதமிராது. பெல்ஜியம் தேசத்தில் நுழைந்து செல்லாவிட்டால் ஜெர்மனிக்கும் காரியமாவதாயில்லை. அதற்குத் தெற்கேயுள்ள வழியாகப்போக இடையிலே லக்ஸம்பெர்க் நாடு இருந்தது. அதுவும் சண்டையிற் சேர்வதில்லை யென்றிருந்தது. சமுத்திரமார்க்கமாய் ப்ரான்ஸ்மீது படையெடுத்துப்போக 'இங்கிலீஷ் சானல்' 'வடகடல்' இரண்டும் ஆங்கிலேயர் ஆதீனப்பட்டது. அங்கே பிரவேசிக்காமல் பிரான்ஸ்மீது சண்டைக்குப்போவது துர்லபம். வடக்கேயிருந்து வந்தாலும் ப்ரான்ஸின் வடபாகத்துக் கடற்கரையோரங்களைக் காக்கும் பொறுப்பு ஆங்கிலேயர் தம்மதாக வகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியாக எப்படிப்பார்த்தாலும்

சண்டை விடுவதாகவில்லை. இந்தச் சண்டையில் பெல்ஜியன் தேசத்தார் கடமையென்னவெனில், பகைவரைத் தம்நாட்டிட்புகவிடாமல் பார்ப்பது. ஜெர்மனிதேசம் பெரிய ராஜ்ஜியம். அபார செல்வமும் சைனிய பலமும் உள்ளது. அவ்வளவையும் எதிர்த்து முறியடிப்பது சிறிய தேசமாகிய பெல்ஜியத்துக்கு முடியாத காரியம். ஜெர்மனி சைனியங்கள் தங்கள் நாட்டு வழியாக தாராளமாகப் போகவிடாமல் தடுக்க வேண்டியதொன்றே அவர்கள் கடமையாகும். அக்கடமையை அவர்கள் வெகு தீரமாகவும் எல்லாரும் மதித்துக்கொண்டாடும்படியாகவும் செய்து முடித்துவிட்டார்கள் இரண்டுவாரம் வரையில் படையெடுத்துவந்த சமுத்திரம் போன்ற சைனியத்தை அணைபோட்டு மறித்ததுபோல் தடுத்து நிறுத்திவிட்டார்கள். கடைசியில் அபார சைனிய பலத்தால், அவர்கள் கோட்டை கொத்தளங்களை யெல்லாம் இடித்து அவர்கள் நாடு நகரங்களை யழித்து தலைநகரையும் பிடித்துக்கொண்டு ஆன்ட்வேர்ப நகரில் அவர்கள் போய்ச்சேரும்படிச் செய்துவிட்டார்கள் பெல்ஜியம் தலைநகராகிய ப்ரஸ்ஸல்ஸ் பகைவர் வசப்பட்டுவிட்டது. அதற்குக் கொஞ்சதூரத்திலுள்ள லௌவேய்ன் (Louvain) பட்டணத்தைச்சுட்டுச்சாம்பலாக்கிவிட்டார்கள். மியூஸ் நதிதீரம் ஜெர்மனி வசமாய் விட்டது. ஆனாலும் ப்ரெஞ்சு இங்கிலீஷ் சைனியங்கள் அவர்களுக்கு உதவி புரியவந்துவிட்டன. இப்பொழுது சண்டை மியூஸ்நதி தீரத்தைவிட்டு ஸாம்பரி (Sambre) நதி தீரத்திலும், அதையும் விட்டு (Somme) ஸோம் நதி தீரத்திலுமாக நடந்து வருகிறது. ஆகஸ்டு மாசம் கடைசி வாரத்தில் அனேக சண்டைகள் நடந்து ஒவ்வொன்றிலும் மடிந்து விழுந்தவர்கள் தொகை ஆயிரக்கணக்காகவும் லக்ஷக்கணக்காகவும் சொல்லப்படுகிறது.

சண்டைகள் நடந்த முக்கிய இடங்கள்:—

சார்லிராய் (Charleroi), காம்ப்ரே (Cambrai), கைஸ் (Guise), மான்ஸ் (Mons), காம்பீன் (Compeign), ஸென்ட்குவென்டின் (St. Quentin), மாலின்ஸ் (Malines). இவை லீஜ்கோட்டைகள் விழுந்த பின்னும் நாமூர் கோட்டைகள் பிடிபட்ட பின்னும் நடந்தவை.

இவைகளில் யார் ஜயித்தார்கள் யார் தோற்றூர்கள் என்று முடிவாய்ச் சொல்வதற்கில்லை. ஜெர்மனி சைனியங்கள் ஏராளமாய் நெருங்கி வந்து விழுந்தாலும் சேதம் அதிகப்பட்டுப்போவதால் குறைந்து வருகிறது. இப்பொழுது 'ஸோம்' நதிக்கரையில் அமீன்ஸ் பட்டணத்துக்கருகில் சண்டை நடந்து வருகிறதாகத் தெரிகிறது. (இது ஸெப்டம்பர் மாதம் 1-உ சமாசாரம்) இந்தத்தேதியில் ப்ரெஞ்சு ப்ரிடிஷ் சைனியங்கள் ஸோம் நதி முகத்துவாரத்தின் உட்பாகத்திலிருந்து அந்நதிக்கரை வழியாக லாபிரி (La Fere), லேயான் (Laon) கோட்டைகள் வரையில் எதிர்த்து நின்று சண்டைசெய்து வருகிறார்கள். அமீன்ஸ் (Amiens) என்பது ஸோம் நதிக்கரையிலுள்ள ஒரு முக்கிய ப்ரெஞ்சுப்பட்டணம். லாபிரி (La Fere) என்பது வலுத்த ப்ரெஞ்சுக் கோட்டை; (Laon) லேயான் என்பதும் அரண்செய்யப்பட்ட ஸ்தலமே. இவையெல்லாம் ப்ரான்ஸிலே யிருக்கின்றன. இதெல்லாம் ப்ரான்ஸ்தேசத்தின் வடமேற்கு பாகத்தில் நடக்கும் சண்டைகள். இவை நிற்க.

ஜெர்மனியின் கிழ்புறத்தில் ருஷியசைனியம் புகுந்து ஜெர்மன் பட்டணங்களை ஒன்றின்பின் ஒன்றாகப்பிடித்துக்கொண்டு வருகின்றன. ஆஸ்திரியாவில் லிம்பர்க் பட்டணத்தையும் ஜெர்மனியின் கிழ்பாகத்தையும் ருஷியர்கள் பிடித்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். ஸெப்டம்பர் மாதம் 1-உயன்று ருஷியர்கள் கோனிக்ஸ்பர்க் என்னும் பட்டணத்தைப்பிடிக்க முயன்று வருகிறதாகச் சமாசாரம்.

தரையில் நடக்கும் சண்டையின் ஸ்திதி இப்படியிருக்க, வடகடலில் ஹெலிகோலாண்ட் என்னும் தீவுக்கு சமீபத்தில் ஆங்கிலேய சண்டைக்கப்பல்களுக்கும் ஜெர்மனி சண்டைக்கப்பல்களுக்கும் யுத்தம் நடந்து அதில் ஜெர்மனி சண்டைக்கப்பல்களெல்லாம் தோல்வி

யடைந்து முழுகினவைபோக, மிகுந்தவை சில ஆங்கிலேயரால் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறது. அந்தச்சண்டையில் தேறிப்பிழைத்தவர்களும் மிச்சம் மிகுதியாயுள்ளவர்களும் ஹ்ார்விச் (Harwich) என்னும் ஆங்கிலேய துறைமுகம் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள்

ஸெப்டெம்பர்மீ 4உயில் ப்ரெஞ்சு கவர்ன்மெண்டார் தலைநகராகிய பாரிஸ் நகரைவிட்டு கடலோரத்திலுள்ள போர்டோ பட்டணத்துக்கு துரைத்தனஸ்தானத்தை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பாரிஸ் நகரை ஜெர்மானியர் முற்றுகை போட்டால் அதைச்சுற்றி 80-மைல் வட்டத்துக்கு அரண்கள் இருக்கின்றன. 50,000 பேர்கொண்ட சைனியம் வேண்டும். பட்டணத்துக்கு 16-மைல் தூரத்தில் கோட்டைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பிடிக்காமல் ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்கிறார்கள். கிழக்கே ஆஸ்திரியாவைச் சேர்ந்த 'காலிஷியா' (Galicia), மாகாணத்தை ருஷியர் ஜயித்து தம் நாட்டோடு சேர்த்துக்கொண்டுவிட்டார்கள்.

இந்தியாவிலிருந்து இரண்டு டிவிஷன் சைனியம் சண்டைக்காக யுத்தகளத்துக்குப்போயிருக்கிறது. இந்திய சைனியத்தை லார்ட் க்ரூ மிகவும் மெச்சி "உயர்பாவசித்தர்கள், புராதன நாகரீகமுள்ளவர்கள்" (High souled men, representativesof an ancient civilization) என்று புகழ்ந்து பேசினார். இங்கிலாந்திலுள்ள இந்தியர்கள் சிலர் சண்டைக்குப் போக ஸோல்ஜர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். நமது அரசர்பிரதிநிதி யவர்களின் குமாரர் லெப்டினெண்ட் ஹார்டிஞ்சு இந்த சண்டையில் காயம்பட்டுக் கிடக்கிறதாகச் சொல்லி சக்ரவர்த்தியவர்கள் அவருக்குத் தந்தியனுப்பியிருக்கிறார். இந்த அவஸ்தையில் நாமெல்லாரும் அவருடன் அனுதாபப் படுகிறோமென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

இந்தியாவில் அரசர் பிரதிநிதியவர்கள் கனம் லார்ட் ஹார்டிஞ்சு தலைவராகவிருக்க 'இந்தியன் ரிலீப் பண்டு' ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய விண்ணப்பத்தை வேறொரு பக்கத்தில் பார்க்கலாம்.

சென்னை கவர்னர் அவர்கள் யுத்தகளத்தில் போர் புரிகிறவர்களுக்கு சகாயம் செய்யவென்று ஒரு நிதி சேகரித்து வருகிறார்.

முன்னதற்கு ஸெப்டெம்பர் மாஸம் 1உயில் 14½ லக்ஷம் ரூபாய் வரையில் சேர்ந்திருக்கிறது. பின்னதற்கு 11½ லக்ஷம் வரையில் சேர்ந்திருக்கிறது.

* TRANSFUSION COLUMN.

["If a combined, honest and sustained effort is made to *transfuse* (not merely *translate*) good English...into Tamil, the effect will be to assist and stimulate greatly the study of both languages."—*Dr. G. U. Pope.*]

மொழிபெயர்ப்பு வித்தை

(1) "எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்."

Thought and Language are the very eyes (*i.e.*, true expressions) of the soul.

(2) "விண்ணவனை நண்ணினார்க் கெண்ணமெல்லாம் கண்ணாகும்."

" The thoughts of those that have approached *the Light*
Are all transformed into *visions bright*."

* "No exercise of faculty is better and nobler for *a real* man than that of struggling with great thoughts, and labouring to express them in such a way that they shall reach the heart, instruct the mind, stimulate the best feelings, and elevate the whole being of their fellow men around them !"—*Rev. Dr. G. U. Pope* on the "Vivekachintamani Series."

The Vivekachintamani.

"The August issue of this popular Tamil monthly publishes in English the Children's Messages of Sympathy to the Viceroy and the Hon'ble Diamond Hardinge and the Viceroy's thanks for the same. The article on Child-Education treats of the training of the senses and the accurate powers of observation of the Child-mind. The descriptive stretch of the General conflagration of European War and the story of Blindman's Buff among Nations in Tit-Bits for Children are good and to the point."—*The Indian Patriot*, 1st *September* 1914.

THE LAUREATE AND THE WAR.

"God Defend the Right!"

1. Thou careless, awake !
Thou peacemaker, fight !
Stand, England, for honour,
And God guard the Right !

. Thy mirth lay aside,
Thy cavil and play :
The foe is upon thee,
And grave is the day.

3. The monarch Ambition,
Hath harnessed his slaves ;
But the folk of the Ocean,
Are free as the waves.

4. For Peace thou art armed,
Thy Freedom to hold :
Thy Courage as iron,
Thy Good-faith as gold.

5. Through Fire, Air, and Water,
Thy trial must be :
But they that love life best,
Die gladly for thee.

6. The Love of their mothers,
Is strong to command ;
The fame of their fathers,
Is might to their hand.

7. Much suffering shall cleanse thee ;
But thou through the flood,
Shalt win to Salvation,
To Beauty through blood.

8. Up, careless, awake !
Ye peacemakers, Fight !
England stands for Honour,
God Defend the Right !

ROBERT BRIDGES.
Poet Laureate.

THE POET LAUREATE'S WAR SONG.

"God Defend the Right!"

"திருப்படை யெழுச்சி"த்தானம்.

1. தூங்குசிந் தையினீர் துயில்விட் டெழுமின் !
பாங்குடன் சமாதானம் பேசுவிர், எடுபடை !
ஆங்கில நாடுநம் சௌரவம் காக்கவே
தூங்கிலாத் தெய்வம் தர்மம் புரக்கவே.

2. மகிழ்விளை யாடுவீர் மகிழ்வினை யகற்றுவிர் !
இகழ்சிந் தையினீர் இகழ்வதை யொழிவீர் !
திகழ்பகை யாளர் எதிர்த்துளார் காண்மினோ !
நிகழ்பகல் ப்ரமாதம் விளைப்பதை யுணர்வீர் !

3. பேராசை தலையெடுத்துத் தன்னரசு செலுத்தவே
தூராசைக் காரர்கள் துள்ளிக் குதிக்கிறார்கள்:
கூராசை கொண்டுகலபாணியாளும்ஸர்ஜனர்நாம்
பேரோசைசெய் திரைபோற் பயமின்றிக் கர்ச்சிக்
[கிறோம்.

4. கரும்பொன் போல்கரு வுருமிகு திண்விரல்
செம்பொன் போல்ச்ரத்தா பக்திநிறை யுன்மனஸ்
அம்பொன் னம்பல வாணர்கை யாயுதம்
நம்பொன் னம்பல ஸ்வதந்தர நாட்டவேதரித்தீர்.

5. தீயொடு கால் நீர் எனச்சொலு பூதங்கள்[மினோ!
சிய்யொடு ம-வ சேர்ந்துமைச் சோதிக்குங்காண்
இகபர மெனச்சொலு மிரண்டிலு மவாவுற்றோர்
மிகவர ஜயம்பெற உயிர்தனை உவப்புடன்மாய்ப்
[பரோ.

6. அன்னையின் அன்பில் வளர்ந்தவர் முந்தியே
தன்னையிப் பாரதப் போரினில் அளிக்கவே
முன்னையித் தேசத்துப் புகழினை நாட்டவே[வே,
தன்னையளித்தழு தாதையர் தோள்வலி தூண்ட

7. போரினில் முன்னின்று படுமவை பட்டுநீர்
பாரினில்பிரளயம் வந்ததேபோன்றதற்குட்பட்டு
நீரினில் மிதந்து நீஞ்சியே கரையேறிப்
பாரினிலுநிரஞ்சிந்தியேபெறவீர்சுந்தரப்பேறுநீர்.

8. தூங்குசிந் தையினீர் துயில்விட் டெழுமின் !
பாங்குடன் சமாதானம் பேசுவீர் ! எடுபடை !
ஆங்கில நாடுநம் கௌரவம் காக்கத்
தூங்கிலாத் தெய்வம் தர்மம் புரக்கவே.

[ஆங்கில கவிசக்ரவர்த்தியாகிய ராபர்ட் ப்ரிட்ஜஸ் அருளிச்செய்த திருப்போர்ப்படை யஷ்டகத்தின் உண்மையான தமிழிசைக்கூற்றிது.—C. V. S.]

THE INDIAN IMPERIAL RELIEF FUND. APPEAL BY THE VICEROY.

"இந்தியன் இம்பீரியல் ரிலீப்பண்டு" அரசர்பிரதிநிதி விண்ணப்பம்.

ஸிம்லா, ஆகஸ்டுமீ 16வ.—பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்தை யுத்தத்தில் இழுத்துவிட்டார்கள்; ஆதலால் சமுத்திரத்துக் கப்பால் நடக்கும் சண்டையில் பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்தைப் பாதுகாக்கும்படி இந்தியாவிலிருந்து யுத்தத்துக்கு உதவியாக ஒரு சைனியம் அனுப்பத் தயாராகி வருகிறது.

யுத்தத்துக்குப் போகிற சைனியம் பெரியதாயிருக்கும். அதில் வீரத்திற் பேர்போன நமது இந்தியன் துருப்புப் பட்டாளங்கள் பலவுடன் சுதேச ராஜாக்களுடைய இம்பீரியல் ஸெர்விஸ் துருப்புகளில் சிலவும் சேர்ந்திருக்கும்.

இந்தியாவிலிருந்து யுத்தகளத்துக்குப் போமவர்கள் குடும்பங்களில் கஷ்ட நஷ்டங்கள் நேரிடும்; யுத்தத்தின் பயனுக, பாபம்! அனேகர் கணவனை யிழந்த கைம்பெண்களும், தகப்பனை யிழந்த குழந்தைகளும் ஆகி அநாதைகளாவார்கள்.

ஆதலால் இவர்களுக்கு உதவிபுரிய பெருநிதியம் வேண்டியதவசியம்: அந்நிதி சேகரஞ் செய்யத் தாமதமின்றி பணம் சேர்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக இந்தியா முழுவதுக்கும் பொதுவான 'ஸென்ட்ரல் கமிட்டி' யொன்று ஏற்படுத்த உத்தேசித்து, அக்கமிட்டிக்கு ப்ரெஸிடெண்டாயிருக்கும் பொறுப்பை யானே வகிக்கப்போகிறேன். அந்தக் கமிட்டியில் கனந்தங்கிய பெங்கால், சென்னை, பம்பாய் கவர்னர்களும், முக்கிய சேனதிபதியவர்களும், எனது எக்ஸிகியூடிவ் கௌன்ஸில் மெம்பர்களும், இதர மாகாணத்து கவர்ன்மெண்டுகளின் தலைவர்களுப், பின்வரும் தேசாதிபதிகளும் மெம்பர்களாயிருப்பார்கள். அவர்கள் பேர் விவரம்:—

மேன்மை தங்கிய பிகானீர் மஹாராஜா, போபால்பீகம், குவாலியர் மஹாராஜா, ஐதராபாத்நிஜாம், இந்தூர் மஹாராஜா, ஜெயபுரி மஹாராஜா, ஜாட்பூர் மஹாராஜா ரிஜண்டு, கோட்டா மஹாராவ், மைசூர்மஹாராஜா, பட்டியாலா மஹாராஜா, ரீவா மஹாராஜா, உதயபுரி மஹாராணு.

இந்த ஸென்ட்ரல் கமிட்டியின் அதிகாரத்துக்குட்பட்டு ஒரு நிர்வாக சபையும் (எக்ஸிகியூடிவ் கமிட்டி) அங்கங்கே கிளைச் சபைகளும் ஏற்படுத்தப்படும்.

யுத்தம் நடப்பதின் காரணமாக ஜனங்களுக்கு உண்டாகக்கூடிய கஷ்ட நஷ்டங்களை முக்கியமாய் ராஜ்ய பாதுகாப்பின்பொருட்டு பொது க்ஷேமத்தை நாடி யுத்த களத்திற் சென்று பிராணஹானிக்குட்பட்டு கஷ்டங்களை யனுபவிக்கும் வீரர்கள் குடும்பங்களில் அவரை யண்டியிருந்தார்க் குண்டாகும் கஷ்ட நஷ்டங்களைப் பொறுத்தனுபவிக்கக் கூடியதாய் அவர்களுக்கு வேண்டிய சகாயம் செய்வதற்காக இந்தியாவிலுள்ள இராஜமன்னர்களென்ன, பிரபுக்களென்ன, வியாபாரிகளென்ன, ஐரோப்பியர்களும் இந்தியர்களும் சேர்ந்த மஹாஜனங்களென்ன; இவர்களெல்லாரும் அவரவர்கள் சக்தியானுசாரம் முன்வந்து திரவிய சகாயம் செய்வார்களென்னும் முழு நம்பிக்கையோடு அவர்களெல்லாருக்கும் விண்ணப்பம்செய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த "இம்பீரியல் இந்தியன் ரிலீப் பண்டு" க்குக் கையொப்பம் செய்கிறவர்கள் பின்வரும் பாங்கிகளுக்கு கையொப்பத் தொகையை அனுப்பலாம். அந்த பாங்கியார்கள் தங்கள் பிரதான ஸ்தலத்திலும் கிளை பாங்கிகளிருக்கு மிடங்களிலும் கையொப்பத் தொகைகளை வரவு பற்றிச் சேர்த்துக் கொடுப்பதாக மனமுவந்து உடன்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அந்த பாங்கிகளின் பேர் விவரம்:—பெங்கால் பாங்கி, கல்கத்தா; பம்பாய் பாங்கி, பம்பாய்; மதராஸ் பாங்கி, சென்னை; 'அல்லையன்ஸ்

பாங்கி ஆவ் ஸிம்லா அண்டு டெல்ஹி.' ஸிம்லாவிலுள்ள ஸர் ஏ. கெர் (Sir A. Ker, Simla) பொக்கிஷதாரராக விருக்க மனமுவந்து சம்மதித்திருக்கிறார். (1) (*Mr*, F. W. Johnston) மிஸ்டர். எப். டப்ளியூ ஜான்ஸ்டன் அவர்களும், (2) (Major John Mackenzie) மேஜர் ஜான் மக்கென்ஸி அவர்களுஞ் சேர்ந்து காரியதரிசிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கடிதப்போக்குவரத்துக்களெல்லாம் ஸிம்லா, வைஸ்ரிகல் லாட்ஜிலுள்ள மேஜர் ஜான் மக்கென்ஸி யவர்கள் பேர் விலாஸத்துக்கு அனுப்பப்படவேண்டியது. (Major John Mackenzie, Viceregal Lodge, Simla).

இப்படிக்கு:

ஹார்டிஞ்ச் ஆவ் பென்ஸ்ஹர்ஸ்ட்.

HARDINGE OF PENSHURST.

The Vivekachintamani.

" We have received the August issue of the *Vivekachintamani* now in its 22nd year of Publication, devoted to the cause of the Children's Education in their own mother-tongue and to the improvement of vernacular studies. It publishes an English version of the Children's Messages of Sympathy with the Viceroy's thanks therefor. It opens with an article on Child Education which treats of "the training of the senses and of the accurate powers of observation" of the child. The article on Fearlessness combines the ancient and traditional teachings of the East with its application to modern conditions of Society. There are a number of other articles of interest all written in easy style and to suit the understanding of the child-mind. The descriptive sketch on the General conflagration of European War and the story of "Blindman's Buff among nations" in "Tit-Bits for Children" are to the point. We are glad to note that the popularity of this Journal is ever on the increase and the change that has come over it since it took up the Children'scause has attracted the attention of all, including the Government who, on the recommendation of the Director of Public Instruction, have specially approved of it as suitable for use in Elementary and Lower Secondary Schools and allowed the Local Boards and Municipalities to follow their example and re-supply the schools under them with copies of the Journal for the use of pupils and teachers. We wish the Journal all success in its now widely extended sphere of usefulness,"—*The Hindu*, *4th September* 1914.

SOCIAL ESSAY ON FRIENDSHIP.

"Friendship is above reason, for, though you find virtues in a friend, he was your friend before you found them. It is a gift that we offer because *we must*; to give it as the reward of vitrue would be to set a price upon it, and those who do that have no friendship to give. If you choose your friends on the ground that you are virtuous and want virtuous company, you are no nearer to true friendship than if you choose them for commercial reasons. Besides, who are you that you should be setting a price upon your friendship? It is enough for any man that he has the Divine power of making friends, and he must leave it to that power to determine who his friends shall be. For, though you may choose the virtuous to be your friends, they may not choose you; indeed, friendship cannot grow where there is any calculated choice. It comes, like sleep, when you are not thinking about it; and you should be grateful without any misgiving when it comes. So no man, who knows what friendship is, ever gave up a friend because he turns out to be disreputable. His only reason for giving up a friend is that he has ceased to care for him; and when that happens, he should reproach himself for this mortal poverty of affection, not the friend for having proved unworthy. For it is inhuman presumption to say of any man that he is unworthy of your friendship, just as it is to say of any woman, when you have fallen out of love with her, that she is unworthy of your love. In friendship and in love we are always humble because we see that a free gift has been given to us, and to lose that humility because we have lost friendship or love is to take a pride in what should shame us. . . . .

" A man is your friend, not because of his superiorities, but because there is something open from your nature to his, a way that is closed between you and most men. You and he understand each other, as the phrase is your relation with him is a rare success, among a multitude of failures, and if you are proud of the success you should be ashamed of the failure."—*The Times*, (London.)

நேசம்.

"அன்புக்குமுண்டோ அடைக்குந்தாழ்!"

உடலிற் சிறியாரும் பெரியாருமாகிய குழந்தைகளே, இம்முறை நான் உங்களுடன் 'நேசம்' என்பதைப்பற்றிப் பேசப்போகிறேன். அதை நீங்களெல்லோரும் சிரத்தா பக்தியுடன் அவதானமாகக் கேட்கவேண்டும்:—

"நேசமென்பது பாசங்கடந்தது." பாசமென்பது கட்டுங்கயிறுபோல் ஆசைக்கயிற்றினால் அறிவினைக்கட்டும் தன்மையுடையது. ஆசையோ மாசுபடிந்த மனத்தினின்றெழுமோர் ஆவல். மனத்தின் சுபாவம் நினைப்பும் மறப்புமாய் ஒன்று விட்டொன்றைப்பற்றின வண்ணமாயிருத்தலாம். இதை "மற்றொன்று மற்றொன்று மனோபவம்" என்னும் மூதுரையால் அறியலாம். மனது ஒன்றையே பற்றி நின்றால் தாதத்மியசக்தி வன்மையால் அறிவானும் அறிபொருளும் ஒன்றாக இடையிலுள்ள மனம் (அறிகருவி) அறிவுமயமாகிவிடும். அது எப்படியென்றால் மண்ணை உலையிலிட்டு ஒரே சூடாக உருக்க உருக்க அது கன்மஷமிழந்து பளிங்காகுந்தன்மைபோல் என்று சொல்லுவர். இவ்வுலகிலே "பணத்துக்கெட்டாத மணம்" என்று சொல்வதில் "உண்மை நேசம்" ஒன்றாம். பணம் என்பது பொன் வெள்ளி நாணயத்துக்குமட்டும் பேராகக் கொள்ளக்கூடாது. பதார்த்தம் அதுவே யானுலும் கொள்வினை கொடுப்பனைக்கு அது ஒரு சாதனமாக விருத்தலால், கொடுத்து வாங்கும் வியாபாரத்துக்கே அது அறிகுறிப்பேராய் நிற்கும். அறிகுறிப் பெயராயிருப்பதின் பொருளுக்கு லக்ஷியார்த்தம் என்றுபேர். லக்ஷியம் என்றாலும் "அறிகுறி" யென்றாலும் ஒன்றே. லக்ஷியத்துக்கழகு லக்ஷணம். தமிழில் இவற்றை "இலக்கிய இலக்கணம்" என்பர்.

"இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயப்புவர் புலவனுர் என்பர்."

ஒரு பொருளை நேர்நேராய் உள்ளும் புறமும் ஒக்கப்பார்ப்பது இலக்கியம். இது அறிவின் தொழில் இதைச்செய்யும் ஓர் சக்தியுண்டு. அதை சித்சக்தி யென்பர். சித் என்றால் அறிவு. இந்த அறிவுக்கு அறியும்சக்தி தானுயுண்டு. அது எப்படியென்றால் சூரியனுக்கு வெளிச்சம் உண்டுபோல் இயற்கையாயுடையது.

சூரிய வெளிச்சம் இருளையகற்றிப் பொருளை விளக்குவதுபோல், இந்த சித்சக்தி அறியாமையை (அஜ்ஞான இருளை)ப்போக்கி அறிவின் பிரகாசத்தால் மனத்தெளிவையும், மனத்தெளிவின் மூலமாக உண்மை யுணர்ச்சியையும் உண்டு பண்ணுகிறது. இப்படியுள்ளத்துணரும் உண்மை யுணர்ச்சியை பஹிர்முகதரிசனமாக வெளியிற் கண்டால் தன்னையறியாமல் தன்மனம் அந்த உண்மை லக்ஷியப்பொருளைப்பற்றி அதில் ஒன்றுபட்டுச்சேரும். இப்படிச்சேரும்போது மனம் லயித்துப்போகும். அப்படி யென்றால் ஒய்ந்து உட்கார்ந்து போகும். ஒய்ந்து போகிறதென்றால் நினைப்பு மறப்புத்தொழில் செய்யும் வேலை ஒய்ந்து என்று அர்த்தம். உட்கார்ந்து போகிறதென்றால் நினைப்பும் மறப்பு மற்ற விடத்துள்ள நிஷ்களரூப ஏகவெளியில் 'அலையற்ற நீர்போல்' அமர்ந்து விடுகிறது. இதற்கு "ஒழிவிலொடுக்கம்" என்று சொல்லுவர். இந்த அவஸ்தையில் அது அன்பொன்றேயாகி அந்த அன்பின் விலாஸமாகிய "அருள்வெளி"யில் "ஊசியைக் காந்த மிழுக்கின்றவாறுள்ள ஓர் சக்திக்குட்பட்டதாயிருக்கிறது. அந்த அருள்வெளியை மேற்றிசைமனோதத்துவசாஸ்திரக்ஞர் "Field of consciousness" என்று சொல்கிறார்கள். இந்த வேளிக்கு எதையும் தன்மயமாக்கும் சக்தியுண்டாதலால், இதை "ஸ்பரிசவேதி" யென்று தாந்திரீகர்கள் சொல்லுவர். இதையே இங்கிலீஷில் "Philosopher's Stone" என்று சொல்கிறதுண்டு. "மணி மந்திர, ஔஷதம்" என்கிற மூன்று உபாயங்களில் இந்த அருள் வெளியில் அருளொளிபட்டு மனவிருள் நீங்கிய ஸ்படிகரூப சுத்தமனமே "சிந்தாமணி" யென்று சொல்வது. இதையே சுருக்கமாய் "மணி" யென்று சொல்வதுமுண்டு. இந்த சிந்தாமணி ஸத்யா ஸத்ய வஸ்து விவேகம் உதயமாகி அவ்

விவேகம் முதிர்ந்த மனஸில் தானே (உன்மனவில்) உண்டாகிறபடியால் இதற்கு விவேகசிந்தாமணி யென்று சிறப்புப் பெயர் உண்டாயிற்று. இந்த விவேகசிந்தாமணியும் அந்த அருள் வெளியிலிருந்து தானே நடத்தப்படுகிறது. "ஏடலாத வட்டிலுள்ள எழுதாக்ஷரம் * வாசிக்கும் சக்தி" பெறலே படிப்பின் பயனும் முடிவு நோக்கமுமாம். அஃது பெறற்படாவிடத்து படித்தபடிப்புப் பயனிலதாகும். அதற்குத் தான் "ஏட்டுப்படிப்பு" என்றும் "சேற்றுப் படிப்பு" "வயிற்றுப்படிப்பு" என்றும் பல விதமான பேர் வழங்குகிறது. பாசங் கடந்த நேசம் உண்மைப்படிப்புப் படித்தவர்களிடத்தே தோன்றும். உண்மைப்படிப்பாவது மனம் அடங்கப்பெறுவதாம். "அலையுமனத்தையடக்குமவனே" எல்லா வித்தைக்கும் பாத்திரனும் வித்யாதேவதைகளால் சேவிக்கப்பெறுவன். "அலாடின்ஸ் விளக்கு" (Aladdin's Lamp) என்பது அஹவிளக்கையே குறிக்கும். இது மனமடங்கப்பெற்றார் வசமான தாயினும், எல்லோரிடத்தும் அகஸ்மாத்தாகத் தோன்றும். அப்படித்தோன்றும்பொழுது தன்னையறியாது உள்ளம் அன்புள்ள விடத்தில் பற்றும். அந்த அன்புக்குறைவிடமாயிருக்கிறவரையே "எனதுள்ளம் கவர் கள்ளன்" என்று மேலோர் துதித்திருக்கிறார்கள். சமலாம்பாள் சரித்திரத்தில் "கல்யாணி" தன் அன்புடை நேசனை "மனந்திருடிச்சீமா" என்று குறிக்கும்பொழுது இந்த உண்மையையே உள்ளன்பு காரணமாகத் தானுகவெடுத்துரைப்பாளாகிறாள். அவள் சீனுவுக்கெழுதும் கடிதத்தை நன்றாகப் படித்துப்பார்த்தால் "தத்துவஞானம்" என்று வாச்சாமகோசரமாய்ச் சொல்லும் உண்மைகளெல்லாம் உள்ளன்புடையாரிடத்தில் எவ்வளவு சாமானியமாய்த் தோன்றுகிறதென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தானே விளங்கும்.

உள்ளன்புண்டான விடத்தில் உண்மை நேசம் தானே தோன்றும். அது 'காசுபணம்' என்கிற வியாபாரக்கட்டுக்கு அடங்காதது. "ஆசாபாசம்" என்கிற மனோவிகாரங்களுக்குமப்பாற்பட்டது. அது "இச்சாசக்தி" வசப்பட்டது. மண்கொட்டினுல் வெட்டப்படாதது. குந்தாலியினுல் பிளக்கப்பட மாட்டாதது. கட்டப்பாரையினுல்தகர்க்கப்படாதது. "கொட்டுக்குந்தாலிக்கும் பாரைக்கும் முன்நிற்கும் இஷ்டம் வலிதென்பர்." அந்த இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது உண்மை நேசம். அந்த இஷ்டம் தானும் ஈசன் அருள் தானேயாகும். உலகத்தில் 'உண்மை நேசம்' இருந்தால் சண்டை பூசல் இராது. மதமாச்சரியங்களின் உபத்திரவங்கள் அற்றுப்போம். 'உண்மை நேசம்' அறிவாகிய இலக்ஷியத்துக்கு அழகான இலக்ஷணமாகும். அந்த நேசமுள்ள விடத்துப் பாசம் நில்லாது.

"நான்காசுப ணம்வாங்கேன்
காணிக்கையு மேற்றுக்கொள்ளேன்
"அன்பான வார்த்தைகளே
இன்பந்தரும் வெற்றிலைகாண்
மன்மதனைச் சுட்டெரித்த
சாம்பலே வாசனைகாண்
அகங்காரமம காரமதை
யறைத்துச்சந்தனப் பூச்சிடுவேன்;
புத்தியெனும் பூவைக்கொய்து
பூமாலை சூட்டிடுவேன்;
ஊனஉடல் அழித்துனக்குச்
சாந்துப்பொட்டு இட்டிடுவேன்;
உன்னறிவதனைப் புகையில்காட்டியுன்
கண்ணுக்குமை யிட்டிடுவேன்;
உன்பஞ்சேந்திரியங் களையழித்துப்
பாதக்குறடு தந்திடுவேன்;
உன்னுயிரைமட்டும் அடைக்கலமா
என்னிடத்து வைத்திருப்பேன்.
இத்தனைகோ லங்களும்நான்
கோர்வையாகச் செய்துவிட்டேன்"—

என்று என் ஆனந்தத்தாயார் சொல்லியபடி 'உண்மை நேசம்' உள்ள விடத்து இத்தனை கோலங்களும் அது செய்துவிடும். நேற்று நான் உண்மை நேசம் வைத்த அன்பர் ஒருவர் இரண்டு மாதம் வெளியே போவதாகச்

* 'Book of Nature'.

சொல்லி விடைகேட்டுக் கொண்டு போக வந்தார். அவருக்கு விடைகொடுத்தனுப்ப மனந்தாளவில்லை. அப்பொழுது உள்ளத்து நிகழ்ந்ததை உற்றுப்பார்க்கையில் உண்மை நேசத்தின் மஹிமையின்னதென்றுகண்டேன். கண்டதைக் கண்டபடி விவேகசிந்தாமணியை வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுமிகளுக்குபயோகமாக வென்று இங்கு எழுதலானேன். இதையே லண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிகையிலும் ஒருவர் விளங்கக்கூறியிருக்கிறார். அதில் முக்கிய பாகத்தை இதன் முகப்பில் அச்சிட்டிருக்கிறது. அதைப்பார்த்தாலும் 'உண்மை நேசம்' உண்டான விடத்தில் வேற்றுமை யெல்லாம் விழுந்துபோமென்பது ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கும்.

இப்படிக்கு,
உங்கள் அன்புள்ள,
குட்டியண்ணு.

The Madras Social Service League.—The Secretary of the Leage, writing to the Editor of the "Vivekachintamani," says :—"In the meeting held recently under the presidency of the Hon'ble Mr. T. V. Seshagiri Iyer, a resolution was passed conveying to you the thanks of the League for the kind gift of the periodicals you were pleased to make to the League last week. I have been directed to communicate to you the same and to intimate to you the readiness of the League to avail itself of your generous offer to place a portion of your Library at the service of the League."—*The Madras Mail, 8th September*, 1914.

"*The Vivekachintamani.*"-"The August number of this popular Tamil monthly, now in its 22nd year of publication, opens with anexcellent article on child-education. It treats of "the training of the senses and powers of observation." There are a number of other articles, all written in easy style, to suit the understanding of the child-mind. The descriptive sketch on "The general conflagration of European War" and "Blindman's buff among nations" in "Tit-bits for Children," are to the point. We are glad to note that the Government have, on the recommendation of the Director of Public Instruction, recognised the good work the journal has been doing in the cause of child-education and the improvement of vernacular studies, and declared it as suitable for use in all Elementary and Lower Secondary schools, including those under the management of Local Boards and Municipalities. The supply of the journal to all the Government schools and to educational officers in charge of Elementary and Secondary education has been ordered by Government. The persevering and persistent labours of the Editor, who has been working in the field of vernacular studies for more than a quarter of a century, are commendable." — *The Madras Mail, 8th September*, 1914.

BIOGRAPHICAL SKETCHES.

I. MISS. FLORENCE NIGHTINGAME.

(ILLUSTRATED.)

" England's Empire over the raging seas
She owes to Nelson's voice of 'Duty to be done !'
England's Empire over the Mind that feels
That Lady with the Lamp founded on her 'Duty Done.'

—*From the Vivekachintamani Children's Record.*

சரித்திர மஞ்சரி.

I. பிளாரேன்ஸ் நைத்திங்கேல் என்னும் பரோபகாரியின் சரித்திரம்.

பிளாரேன்ஸ் நைத்திங்கேல் ஒரு ஆங்கிலேய பிரபுவின் குமாரத்தி. இவள் இத்தாலியா தேசத்தில் 1820-ம் வருஷத்தில் பிளாரென்ஸ் என்னும் நகரத்தில் பிறந்தாள். இதனாலேயே இவளுக்கு பிளாரென்ஸ் என்னும் பெயர் கிடைத்தது. இங்கிலாந்து சீமையில் கூட அக்காலத்தில் ஸ்திரீகளுக்கு உயர்ந்த படிப்புச் சொல்லி வைப்பது சரியல்லவென்று என்ணினவர்கள் அநேகர். பிளாரென்ஸின் தகப்பனார் மாத்திரம் தன்னுடைய பெண்ணுக்கு புருஷர்கள் சர்வகலாசாலைகளில் படிக்கும் படிப்பெல்லாம் தானே சொல்லிவைத்தார். இவ்வாறு இவள் கற்றவித்தைகள் பலவும் பின்னர் இவளுக்கு வெகு பிரயோஜனமாகவே யிருந்தன.

இளம்பிராயம் முதற்கொண்டே பிளாரென்சுக்கு ஜீவப்பிராணிகளின்பேரில் அத்தியந்தப் பிரீதி. மனிதனாகட்டும், மாடாகட்டும், ஈயாகட்டும் எதுவும் வருந்த இவள் சகியாள். தன்னால் இயன்றமட்டும் அதற்கு உதவிசெய்யாது அரைக்கணமும் நில்லாள். இவ்வாறே ஒருநாள் சாயங்காலம் தன்னுடைய தகப்பனாருக்கு வெகு நண்பரும், ஜனங்களுக்கு வெகு உபகாரியுமான ஓர் பாதிரியும் தானுமாக வழக்கம்போல் சவாரி போய்க்கொண்டிருக்கையில் ஆட்டிடையன் ஒருவன் தன் தூரட்டியை கீழே ஊன்றிக்கொண்டு அதன்மேல் சாய்த்த தலையனாய் வெகு விசாரத்துடன் நின்றுக்கொண்டிருந்ததையும், அவன் பக்கத்தில் ஆடுகள்

அங்குமிங்குமாய்ச் சிதைந்து ஓடிக்கொண்டிருந்ததையும் கண்டு என்ன சமாசாரமென்று இவர்கள் இடையனை விசாரிக்க, அவன் தன்னிடத்தில் ஒரு நாய் இருந்ததாகவும், அது எப்பொழுதும் தன்னுடனேயிருந்து ஆடுகள் சிதறி ஓடாமல் வெகு விசுவாசத்துடன் காத்துக் கொண்டிருந்ததாகவும், தனக்கு பெண்டு பிள்ளைகள் ஒன்றும் இல்லாமையினால் அதுவே பிள்ளையென்று தான் அதை அருமையுடன் வளர்த்துவந்ததாகவும், அதை யாரோ துஷ்

Miss Nightingale.

டப்பையன்கள் கல்லை விட்டெறிந்து காலை முறித்துவிட்டதாகவும், அதற்குமேல் அது தனக்கு பிரயோஜனப் படாதாகையால் அதை தான் வினை வைத்துச்சோறுபோட முடியாமையின் தூக்கிடவேண்டி வந்துவிட்டதாகவும், கண்களில் நீர்ததும்பச் சொன்னான். பிளாரென்ஸும், பாதிரியும் இடையனுடன் மேலொன்றும் பேசாமல் கொஞ்சதூரம் போனார்கள். போனதும் பாதிரி "இடையன் நாயைப்போய்ப் பார்ப்போமா? அதன் கால் முறிந்திருக்குமென்று தோன்றவில்லை. ஒரு பெரிய நாயின் காலை முறிக்க எவ்வளவுபெரிய கல்லைக் கொண்டுபோடவேண்டும்" என்றார். பிளாரென்ஸுக்குக் கேட்கவேண்டுமா: எப்பொழுதும் யாருக்கு என்ன உபகாரம் செய்வோமென்று இருப்பவளாயிற்றே! சரி! யென்று இருவரும் நேரே இடையன் வீட்டுக்குச்சென்று நாயின் காலைப்பார்த்ததில் கால் முறிந்தில்லை. கல் அடித்ததில் கொஞ்சம் காயப்பட்டு கால் வீங்கியிருந்தது. பாதிரி இதெல்லாம் கொஞ்ச மறிந்தவராகையால் வெந்நீரைவைத்து வேதுபோட்டால் வீக்கம் வற்றுமென்று சொன்னதுதான் தாமதம். பிளாரென்ஸ் உடனே ஒரு அடுப்பு மூட்டி

வெந்நீர் வைத்து ஒற்றடம் கொடுக்க ஆரம்பித்தாள். நாய்க்கு வலி கொஞ்சம் மட்டுப்பட்டது. அவர்கள் வீட்டுக்குத் திரும்பும் பொழுது வழியில் நாயைத் தூக்குவதற்கென்று சுருக்கிட்ட கயிறும் கையுமாய் வந்து கொண்டிருந்த இடையனைக்கண்டு நாயைக் கொல்லவேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டு வீடு போய்ச் சேர்ந்தார்கள். பிளாரென்ஸ் நைத்திங்கேல் மறுநாள் காலமே இதுவே நினைவாய் எழுந்து இடையன் வீட்டுக்கு வந்து மறுபடியும் ஒரு தடவை ஒற்றடம் போட்டுவிட்டுப் போனாள். நாயும் காயமாறி நடமாடத்தலைப்பட்டது. இப்படி இவளுக்கு பாலியத்திலேயே உண்டாகிய ஜீவகாருண்ணியம் வயது ஆக ஆக வளர்ந்துகொண்டே வந்தது. குழந்தைப் பருவம் கழிந்து கல்யாணம் செய்து கொள்வதற்கேற்ற யௌவனமும் வந்தது. நல்ல குலத்தில் பிறந்து, தக்க ஐசுவரியம் படைத்து, விசேஷக் கல்வியும் நிறைந்து விளங்கிய இவளுக்கு கல்யாணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் தக்க புருஷர்கள் வாய்த்திருக்கமாட்டார்களா? நான், நீ யென்று குதி போட்டுக்கொண்டு வந்திருப்பார்களே? ஆனால் பிளாரென்ஸுக்கு அப்படி யொன்றிலும் கருத்தில்லை; தன் வயதுப்பெண்கள் மற்றவர்களைப் போல ஆட்டம், பாட்டு, ஆடை, ஆபரணம், இவைகளில் இவளுக்கு மனம் போகவில்லை. யாருக்கு என்ன உதவிசெய்யலாம் எவர்க்கு எது பிரீதி என்று எப்போதும் யோசனையே தவிர தன்னைப்பற்றிய ஞாபகம் அவளுக்குக் கொஞ்சமும் கிடையாது.

இவ்வாறு பரோபகாரம் செய்வதே தான் ஜன்மம் எடுத்ததின் பிரயோஜனமென்று ஒரே உறுதியாய் நம்பி, எந்த வழியில் ஏற்பட்டால் தன் கருத்து முற்றிலும் நிறைவேறு மென்று ஆலோசிக்கையில் அக்காலத்தில் ஆஸ்பத்திரியில் நோயாளிகளுக்குத் தக்க போஷணையில்லாததால் வெகு உயிர்ச்சேதம் நேரிடுவதைக் கண்டு அதை நிவர்த்திப்பது தான் தனக்கு அமைந்துள்ள தொழிலென்று கண்டுகொண்டு அதையே அநுசரிக்கும்பொருட்டு தேச தேசங்களுக்குப்போய் ஆங்காங்குள்ள பற்பல ஆஸ்பத்திரிகளிலும் வியாதியஸ்தர்களை பராமரிக்கும் விதம் என்னென்னவென்று தீர விசாரித்து வந்தாள். நோயாளிகளைப் பாதுகாக்கவேண்டுமானால் நோயின் விபரமென்ன? அதற்குச் செய்யவேண்டிய சிகிச்சைகள் என்னவென்று அறிந்திருப்பது அவசியமாகையால் அதையும் அறிந்துவந்தாள்.

இவள் இவ்வாறு ஆஸ்பத்திரியில் வியாதியஸ்தர்களைப் போஷிக்கும் தொழிலைச் சீர்பண்ண ஏற்படுவதற்கு முன் அத்தொழில் செய்துகொண்டு வந்தவர்கள் யாவர்களோ எனின், அவர்கள் ஈனகுலத்திற் பிறந்து இழிதொழிலில் பிரவேசித்து துன்மார்க்கத்தில் அழுந்திப் பின்பு போக்கற்று இத்தொழிலையோர் ஜீவனாதாரமாகப் பற்றிவந்தவர்களாயிருந்தார்கள். அவர்கள் விகாரமான முகத்தையும், அவலட்சணமான ரூபத்தையும், அசுத்தமான துணிகளையும் பார்க்க ஒரு வியாதியுமில்லாமல் பசியுட னிருப்பவர்களுக்கே அன்னத்துவேஷம் உண்டாகுமானால் ஏற்கனவே அரோஜிகம் பிடுங்கித்தின்னும் வியாதியஸ்தர்களுக்கு இவர்கள் கையால் மருந்து சாப்பிட்டு பத்தியம் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமானால் கேட்கவும் வேண்டுமா? வியாதியும் சௌக்கியமாய் விடும்! வியாதியஸ்தர்களும் உயிருடன் எழுந்துவிடுவார்கள்! இப்படியிருந்தால் ஆஸ்பத்திரிகளில் ஜனங்கள் ஏராளமாய் மாண்டுபோகக் கேட்பானேன்! இப்படிப்பட்ட க்ஷாமதேவதைகளைத் தவிர்த்து துய்ய வெள்ளையான உடையும், மெதுவான நடையும், அன்பும், ஆதரவும் நிறைந்த தாதிகள் இப்பொழுது எந்த ஆஸ்பத்திரிகளிலும் காணப்படுவார்களானால் அது இம்மாது சிரோமணியினால் சித்தித்த பாக்கியமே. இக்காலத்தில் நமது மாக்ஷிமை தங்கிய முதல் சக்கரவர்த்தினி 'விக்டோரியா' பெருமாட்டி முதற்கொண்டு

நமது தற்காலத்து கவர்னர்ஜெனரல் கனம் பொருந்திய லார்டு ஹார்டிஞ்சு பிரபு அவர்கள் பத்தினியார் தாமும், இன்னுமற்றவர்களும், மிகவும் எளியவர்கள் வீடெல்லாம் சென்று அங்கே வியாதியா யுள்ளவர்களுக்கு மருந்தோ, தீனியோ, கொண்டுபோய்க் கொடுப்பது தமக்கு இழிந்ததென்று எண்ணுமல் கஷ்டப் படுபவர்களைத் தேற்ற வேண்டியது தங்கள் கடமையென்று எண்ணுவது முதலில் பிளா ரென்ஸ் நைத்திங்கேல் காட்டிய உதாரணத் தினுல் தான். தற்காலம் நடக்கும் சண்டை யில் காயம்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்ய வென்று இந்தியாவிலுள்ள கவர்னர்கள் மனைவிமாரெல்லாம் இவ்வழியில் முயன்று வரு கிருர்கள்.

பிளாரென்ஸுக்கு இவ்வாருகப் பட்டுக்கொண்டு வந்த பிரயாசையின் பலன் கைக்கு மெய் யாகக் கூடிய சீக்கிரத்தில் கிட்டியது. 1854-வருஷத்தில் இங்கிலாந்து தேசத்தவர்க்கும் ருஷியாதேசத்தவர்க்கும் கிரிமியாவில் போர் உண்டாகியது. யுத்தகளத்துக்கு சமீபத்தில் ஆஸ்பத்திரிகள் கிடையா. யுத்தகளத்தில் காயப்பட்டவர்களை (Black Sea) கருங்கடலைத்தாண்டி 'ஸ்குத்தாரி' என்னும் இடத்துக் குக் கொண்டுபோக வேண்டியிருந்தது. அங் கேதான் என்ன, வேண்டியபடி மருந்தா, துணியா, உண்டியா ஒன்றும் கிடையாது. குற்றுயிராய்க் கொண்டுவந்து போடப்பட்ட வர்கள் போட்டவிடத்திலே போடப்பட்டுக் கிடந்தார்கள். ஆஸ்பத்திரியில் சுத்தமென் பதே கிடையாது. துர்க்கந்தமோ குடலைப் பிடுங்கியது; நல்ல காற்றேட்டத்துக்காவது இடமுண்டோ வென்ருல் அதுவும் இல்லை. இவ்வாருக ஆஸ்பத்திரிகள் சீர்குலைந்து கிடந் ததினுல் போர்க்களத்தில் மடிபவர்களைக்காட் டிலும் இங்கே பார்க்கச் சகிக்காத ஹிம்சைப் பட்டு சாகும் ஜனங்கள் தொகை ஜாஸ்தியாக இருந்தது. ஏன் என்று கேட்க ஒரு நாதியு மில்லாமல் காயம்பட்ட யுத்தவீரர்களும் மற்ற வர்களும் மடிந்துபோகிருர்களென்று இங்கி லாந்தில் ஜனங்களுக்குத் தெரிந்தவுடன் எல் லாருக்கும் தாம்தாம் போய் உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று தோன்றிற்று. போய்ச்செ ய்வதென்னவென்று ஒருவர்க்காவது தோன்ற வில்லை யாதலால் என்ன செய்வதென்று விழி த்து வேதனைப் பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வளவு குழப்பத்தில் மனம் கலங்காமலிருந் தவள் பிளாரென்ஸ் நைத்திங்கேல் ஒருவளே! ஜனங்கள் கிடந்து பரிதபிக்கிறதைக்கேட்டு அந்த அம்மாள் மனமுருகித் தானே 'கிரிமியா' வுக்குப் புறப்பட்டுப்போகச் சித்தம் என்று அப்பொழுது யுத்த இலாகா மந்திரியான மிஸ் டர் ஸிட்னி ஹெர்பர்ட் துரையவர்களுக்கு எழுதினுர். அவருக்கும் இந்த அம்மாள் ஒரு வள் தான் இந்த சமயத்தில் உதவிசெய்யக் கூடியவள் என்று தோன்றியதால் இவள் ஒத் தாசையைக் கோரி ஒரு கடிதமெழுதினுர். இருவரும் பிரத்தியேகமாய் ஏககாலத்தில் எழுதிய கடிதம் வழியில், சந்தித்து அவரவரி டம் போய்ச்சேர இருவரும் சரியென்று உட னே அதற்காகவேண்டிய ஆயத்தம் செய்தார் கள். மிஸ்டர் ஸிட்னி ஹெர்பர்ட் துரை, மிஸ் நைத்திங்கேல் தானே தனக்கு உதவிபுரியத் தக்கவர்களைத் தெரிந்தெடுத்து தன்னேடு அழைத்துக்கொண்டு போய் போர்முகத்தில் காயப்பட்டவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிபுரிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். அப்பொழுது சீக்கு மனுஷர் களைப் போஷிக்கும் தாதித்தொழில் நாம் முன் சொல்லியபடி ஈனப்பட்டிருந்ததால் கண்ணிய முள்ள குலமாதர்கள் அத்தொழிலை வெறுத் திருந்தார்கள். ஆனல் இப்பொழுது ஜனங் களுக்குள் உண்டாயிருந்த உற்சாகத்தில் மிஸ் நைத்திங்கேல் ஒண்டியாக யுத்தம் நடக்கு மிடத்துக்குச் சென்று யுத்த முகத்தில் காயப் பட்டு வருந்தும் போர்வீரர்களுக்கு உதவி செய்யப் போகிருளென்ற செய்தி நாடெங்கும் பரவியதும் அனேகம் குலமாதர்கள் யுத்தத் திற்குப் போயிருக்கும் தங்கள் புத்திர மித்திரர்

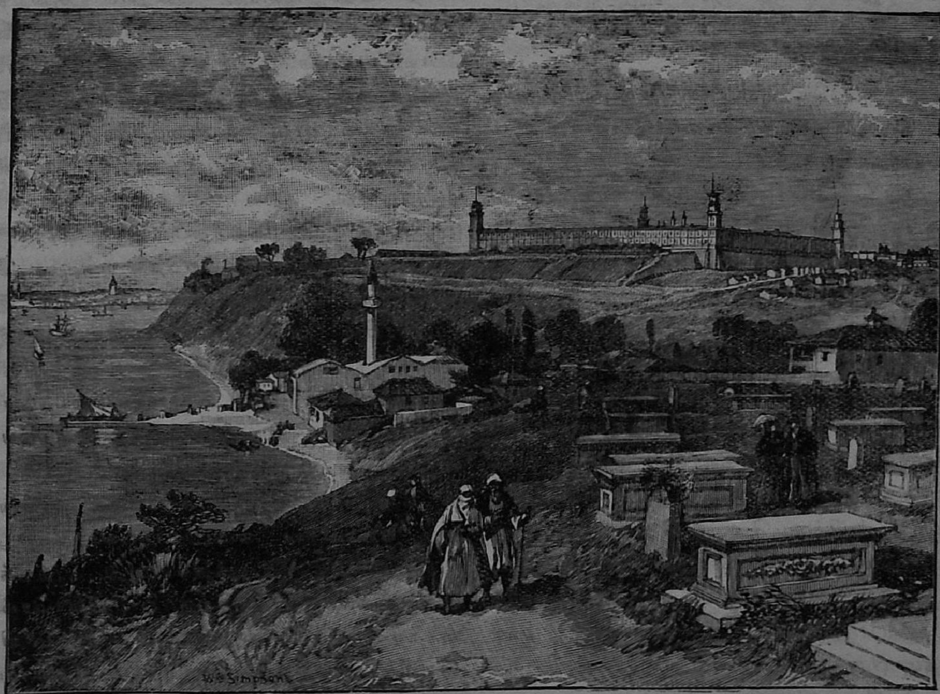
கள், சகோதரர்கள் முதலானவர்களை நினைத்துப் பரிதபித்துக் கொண்டிருந்தபடியால் 'நான் வருகிறேன், நான் வருகிறேன்' என்று முன் வந்தார்கள். அவர்களில் கூடியமட்டும் தக்கவர்களும் தன்னுடைய சொல்லைக் கேட்கக்கூடியவர்களுமாக 34 பேர்களைத் தன்னோடு தாதிகளாக வரக் கூட்டிக்கொண்டு அவள் சிறு பிராயமுதலறிந்த பாதிரியொருவரைத் தவிர வேறு புருஷத்துணையின்றி மிஸ் பிளாரென்ஸ் நைத்திங்கேல் 1854-ஆம் அக்டோபர்மீ 30உ கிரிமியாவுக்குப் புறப்பட்டாள். புறப்பட்டு விட்டாளென்றபோதே ஜனங்களுக்கு வெகு உற்சாகம் உண்டாயிற்று. எங்கும் அவள் பெயர் கொண்டாடப்பட்டது. கிரிமியாவிலிருந்து வந்த ஒவ்வொரு தபாலும் அவருடைய சாமர்த்தியத்தை மேன்மேலும் கொண்டாடியே வந்தது. அவளுக்கிருந்த சாமர்த்தியம், காருண்ணியம், தோரணி இவைகள் அணுவளவேனும் குறைந்திருக்குமானால் அந்த அம்மாள் எடுத்த முயற்சி வீணாகவே முடிந்திருக்கும்.

இவர்கள் ஸ்குத்தாரியில் போய் இறங்குவதற்கு முந்தினநாள் தான் பாலக்லாவா (Balaclava)ச் சண்டையில் காயப்பட்டவர்கள் அங்கே கொண்டுவந்து இறக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

ஸ்குத்தாரி ஆஸ்பத்திரியிருந்த கட்டடம் பாஸ்போரஸ் ஜலசந்திக் கரையில் சமுத்திர மட்டத்திற்குச் சுமார் நூறு அடி உயர்ந்த ஓர் இடத்தில் கட்டப்பட்டிருந்தது. அது சச்சதுரமாய் கால் மைலுக்குக் கால்மைலிருந்தது. அதின் நான்கு மூலையிலும் நான்கு கோபுரங்கள் இருந்தன. அவைகளில் தென் கிழக்கு மூலையிலுள்ள கோபுரத்தில் தான் மிஸ் நைத்திங்கேலும் அவளுடன் வந்த தாதிமார்களும் இறங்கியிருக்க விடுதி யேற்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

இவர்கள் போய் இறங்கினதும் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்த அலங்கோலத்தைச் சொல்ல முடியாது. ஒரு படுக்கைக்கும் மற்றொன்றுக்கும் மத்தியில் ஒரு ஆள் போவதற்குக்கூட இடமில்லாமல் நெருங்கி ஒரு சுமார் நாலாயிரம் பேர்கள் கால்மாடு தலைமாடாய்க் கிடந்தார்கள். கால் முறிந்தவர்களும், கை ஒடிந்தவர்களும், மண்டை உடைபட்டவர்களும், வாந்திபேதி கண்டவர்களும், ஜன்னி பிறந்தவர்களுமாக ஒரு ஒழுங்கில்லாமல் நாலாயிரம்பேர்கள் அங்கே அடைபட்டிருந்தார்கள் என்றால் இதையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்த வந்திறங்கினவர்களுக்கு எவ்வளவு வேலையிருந்ததென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ! போறுக்குறைக்கு அங்கிருந்த வைத்தியர்களோ சுத்த மூர்க்கர்கள். பிளாரென்ஸ் தன்னுடன் வந்த ஆய்ச்சிகளை வைத்தியர்கள் சொற்படி நடக்கவேணுமென்று கண்டிப்பாய் உத்திரவுபண்ணினாள். ஆஸ்பத்திரியில் சாதாரணமாய்க் கொடுக்கும் ஆகாரத்தைத் தவிர வேறு பத்தியம் கொடுக்கவேண்டியவர்களுக்கென்று ஒரு சமையல் கொட்டடியும், வியாதியஸ்தர்களின் துணிமணிகளை சுத்தம் செய்ய ஓரிடமும் ஏற்படுத்தினாள். அங்கே அவஸரத்துக்குத்தக்கபடி தானே கஞ்சி முதலியவைகள் காய்ச்சவும் ஏற்படுவாள். எல்லாவற்றிற்கும் தானே பொறுப்பாயிருந்து வெகுகண்டிப்பாய் வேலைவாங்குவாள். தனக்கு அபாயம் நேரிடுமே என்று கொஞ்சமும் அஞ்சாமல் எவ்வளவு கொடிய நோய் உள்ளவர்களிடத்தும் போய் மருந்து முதலானவைகள் கொடுத்துவருவாள். அலுப்பு சலிப்பு என்பதை அறியமாட்டாள். எங்கெங்கே வியாதி கொடுமையாயிருக்குமோ அங்கெல்லாம் இவளை சித்தமாகக் காணலாம். இவளுக்கு நோயாளிகளிடத்திலிருந்த அன்பே அன்பு: பகலெல்லாம் கூடவேயிருந்து எவர் எவர்க்கு எதெது வேண்டுமோ அததை அந்தக்ஷணமே கொடுப்பதுமல்லாமல் இராத்திரி வைத்தியர்களெல்லாம் போய் அரவம் ஒடுங்கின பின் கையில் ஒரு தீபத்தை எடுத்துக்கொண்டு மெதுவாய் ஆஸ்பத்திரி முழுக்கச் சுற்

ஷிப் பார்த்துக்கொண்டே வருவாள். இவ்வாறு இவள் அபிமானத்துடன் நோயாளிகளைப் பாதுகார்த்து வந்ததினால் அவர்களுக்கும் இவள்மேல் பிராணன். எப்போதும் சண்டை சச்சரவு செய்துகொண்டு அசத்து வார்த்தைகளே வாயில் குடிகொண்ட படைவீரர்கள் கூட எங்கே இவள் மனம் நோகுமோவென்று ஒரு அடாதவார்த்தை கூட இவள் முன்னால் சொல்லமாட்டார்கள். வைத்தியன் எதாவது கையாடவேண்டுமென்றால் 'பிராணனையாவது விடுவேன் மேலே கத்திபோடவிடமாடடேன்' என்பவன்கூட இவள் பக்கத்திலிருந்து தைரியம் சொன்னால் இவளுக்காகப் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு வேதனையைச் சகித்துக்கொள்வான். இவள் ஒவ்வொரு அறையிலும் போகும்போது அங்குள்ள ராணுவவீரர்கள் தத்தம் படுக்கையினண்டை வந்துநின்று ஒரு வார்த்தையாகிலும் பேசமாட்டாளாவென்று அதிக ஆவலுடன் எதிர்பார்ப்பார்கள். அவர்கள் ஊருக்

The Hospital at Scutari.—ஸ்குத்தாரி ஆஸ்பத்ரி.

குக் காகிதம் எழுதவேண்டுமானாலும் சம்பளத்தின் மீதத்தை ஊருக்கு அனுப்பவேண்டுமானாலும் எல்லாம் இவளேதான் செய்ய வேண்டும்.

இவ்வாறாக ஸ்குத்தாரி ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு நாள் இரண்டு நாளல்ல, பதினெட்டு மாதகாலம் ஓய்வு ஒழிவுஇல்லாமல் உழைத்து ஆயிரக்கணக்காய் இறந்திருக்கவேண்டிய பிராணன்களைக் காப்பாற்றி தனக்கு அழியாக் கீர்த்தியைப் பெற்றதும்தவிர நோயாளியைப் போஷிக்கும் தாதித்தொழிலுக்கு இருந்த கெட்ட பேரையும் நீக்கி உலகத்திற்கு என்றென்றைக்கும் பயன்படும்படியான ஒரு பேருதவியைச் செய்தாள்.

யுத்தகளத்திலிருந்த சில ஆஸ்பத்திரிகளைப் பார்க்க ஸ்குத்தாரியிலிருந்து கிரிமியாவுக்குப் போனாள். போனவிடத்தில் அவளுக்கே ஜுரம்வந்து பிழைத்தது புனர்ஜன்மமாயிற்று. இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பிப் போவதற்காகவேண்டி அவளை ஒரு கப்பலின் பேரில் வைத்தார்கள். ஸ்குத்தாரியில் தான் செய்ய வேண்டியவேலை குறையிருந்ததால் அது முடியாமல் ஊருக்குத் திரும்பமாட்டேனென்று நின்றுவிட்டாள். சண்டை முடிந்து ஆங்கிலேயர் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்பும் வரை மிஸ் நைத்திங்கேலும் ஸ்குத்தாரியிலேயே இருந்தாள்.

தன் உயிர்க்கே அபாயம் நேரிட்டபோதும் தன் வேலையைவிட்டு வரமாட்டேனென்று பரோபகார சிந்தனையே மேலிட்டிருந்த இந்த அம்மாள் சீமைக்குத்திரும்பி வரும்போது தக்கபடி அவளை எதிர்கொண்டழைக்க வேண்டுமென்று ஜனங்கள் ஏற்பாடுசெய்து கொண்டிருந்தார்கள். மிஸ் நைத்திங்கேல் ஒருவருக்கும்தெரியாமல் ஊர்போய்ச் சேர்ந்துவிட்டாள். அன்றுமுதல் அவருயிருள்ளவரையும் தான் கிரிமியாவில் பட்ட சிரமத்தினுல் வியாதி மேலிட்டு வீட்டை விட்டு வெளியில்வருவதற்கில்லாமலிருந்தது. எவ்விதத்திலாவது இவள் செய்த பேருதவிக்குத் தங்களுடைய விசுவாஸத்தைக் காண்பிக்கும்பொருட்டு ஜனங்கள் என்னமாகிலும் செய்யவேண்டுமென்று ஆத்திரப்பட்டார்கள். தங்களுடைய வருத்தத்தை நீக்கும் பொருட்டுத் தன்னுயிரையும் இழக்க சித்தமாயிருந்த இம்மாதுசிரோமணிக்குத் தங்களாலியன்றமட்டும் தாங்களும் எதுவாவது செய்யவேண்டுமென்று ராணுவ வீரர்களும் ஆவலாயிருந்தார்கள். ஆகவே எல்லாருமாகச் சேர்ந்து "நைத்திங்கேல் பண்டு" என்று ஒரு நிதி சேர்த்தார்கள். அது ஒரு சுமார் இலட்சம் ரூபாய் சேர்ந்தது. அதைக் கொண்டு பிளாரென்ஸ் நைத்திங்கேலின் இஷ்டப்படியே ஆஸ்பத்திரிகளில் நோயாளிகளைப்போஷிக்கத் தாதிகள் பயிற்றுவதற்காக "நைத்திங்கேல் ஹோம்" ஒன்று கட்டியிருக்கிறார்கள். மாக்ஷிமைதங்கிய மகாராணியவர்களும் நைத்திங்கேலுக்கு வைரங்கள் இழைத்த ஆபரணமொன்று "நைத்திங்கேல் கிரிமியாவில் தன்னுடைய ராணுவ வீரர்களைப் பாதுகாத்ததற்காக ராணி விக்டோரியாவினுல் கொடுக்கப்பட்டது" என்னும் எழுத்துக்கள் வெட்டிப் பரிசாய் அளித்திருக்கின்றனர்.

மிஸ் நைத்திங்கேல் எவ்வளவு நோயாளியாயிருந்தாலும் அவர் செய்துவந்த பரோபகாரத் தொழில்களில் ஒன்றும் குறைவேயில்லை. 1858-ஆ௵த்தில் "நோயாளிகளைப் போஷிப்பதைக் குறித்துச் சில குறிப்புகள்" என்று ஒரு புத்தகம் எழுதினாள். அதில் சில அருமையான உண்மைகளை வெளியிட்டிருக்கிறாள். வியாதியஸ்தனுக்கு முதலில் வேண்டியது நல்ல காற்று. இது நம்மவர்க்குத் தெரிகிறதேயில்லை. கொஞ்சம் உடம்பு பளுவாயிருக்கிறதென்றால் உடனே சூரியகிரணமென்பதே கண்டிராத ஒரு இருட்டறையில் அடைத்துவிடுகிறார்கள். இது இரண்டு காரணங்களினுல் கெடுதல். முதலாவது நல்ல காற்றோட்டம் கிடையாது. இரண்டாவது தக்க வெளிச்சமில்லை. சவுக்கியமாயிருப்பவனையே ஒரு உள்ளேபோட்டு அடைத்து வைப்பதானுல் சகிக்கமாட்டானென்றால் ஏற்கனவே கஷ்டப்படுபவர்களை அப்படி அடைத்தல் யுக்திக்காவது புத்திக்காவது ஒற்றதாயிருக்கிறதா? பிளாரென்ஸ் நைத்திங்கேல் சொல்லுகிறபடி அநேகம் வியாதிகளில் வியாதியஸ்தர்கள் படும் கஷ்டமெல்லாம் வியாதியினுல் உண்டாவதில்லை; தக்க காற்றோட்டம், அமைதி, வெளிச்சம், உஷ்ணம் இவைகளில்லாததினுல் உண்டாகின்றன. வியாதியஸ்தனை எப்பொழுதும் ஒரு கட்டிலில் படுக்கவைத்து அவன் மெத்தையின் உறை, போர்வை, துணி இவைகளை அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டேயிருக்கவேண்டும். மேலும் அவனுக்குக் கொடுக்கும் பத்தியத்தைக் காலாகாலத்தில்கொடுக்கவேண்டும்.

பின்னும் வியாதியின் ரீதியை நன்றாய் அறிந்து அதற்குப் பரிகாரமும் தெரிந்தவர்கள் தவிர மற்றவர்கள் அவனிடம்போய் உட்கார்ந்துக்கொண்டு, இது இப்படியிருக்குமோ இதற்கு இப்படிப் பார்க்கக்கூடாதுபோலிருக்கிறதே; இன்றைக்கு இப்படித்தான் வந்திருந்தது, அதற்கு இன்ன இன்ன செய்தார்கள். என்றிவ்வாறு பேசவிடுவது மிகவும் கெடுதி. இவ்வாறு இன்னும் எவ்வளவோ அந்த அம்மாள் தன்னுடைய சொந்த அநுபவத்திலிருந்து எழுதியிருக்கிறாள். ஒரு வியாதியஸ்தனுக்கு ஒரு கொத்துப் பூ, ஒரு நல்ல படம் இவைகள் மிகவும் நன்மைசெய்கின்றன. மிஸ் பிளாரென்ஸ் நைத்திங்கேல் தான் கிரிமியாவில் வியாதியாயிருக்கும்போது ஒரு சிநேகிதர் ஒரு கொத்து ரோஜாமலர் அனுப்பியதாகவும் அது தன் கைக்கு வந்ததுமுதல் தனக்கு சுவரம் சீக்கிரம் சுவஸ்தமாயிற்றென்றும் எழுதியிருக்கிறாள்.

நெடுநாளாய் வியாதியுடன் இருப்பவர்கள் ஒரு நாய்க்குட்டி, பூனைக்குட்டி அல்லது கிளிப்பிள்ளை எதுவாவது வைத்து வளர்ப்பது அவர்களுடைய வியாதிக்கு வெகு அநுகூலமென்று மிஸ் நைத்திங்கேல் மற்றொரு இடத்தில் எழுதியிருக்கிறாள்.

(இவ்வகைச் சாதனங்களெல்லாம் மனோற்சாகத்தால் தேஹவியாதி சீக்கிரத்தில் குணப்படுகிறதென்பதை ஸ்தாபிக்கிறதாயிருக்கிறதன்றி வேறில்லை.)

1857-ஆ இந்தியாவில் பெரிய ராணுவக்கலகம் நேர்ந்தபோது வெள்ளைக்கார ராணுவ வீரர்கள் அநேகர் வியாதியினால் மரித்தார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சாகாவண்ணம் பாதுகாக்கச் சில ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று மிஸ் நைத்திங்கேல் கவர்ன்மெண்டார்க்கு எடுத்துச்சொல்லி உதவி புரிந்தாள். அன்றி ஆஸ்பத்திரி சீர்திருத்த விஷயமாயும் இராணுவங்களின் சுகாதார விஷயமாகவும் எத்தனையோ அருமையான சாதனங்களை யெடுத்துக் காட்டி கவர்ன்மெண்டாருக்கு மிகசிலாக்கியமான உதவிகள் புரிந்திருக்கிறாள். இதெல்லாம் செய்தபோது அந்த அம்மாளுக்கு வயது 75. இவ்வளவு வார்த்திபமடைந்தவரா யிருப்பதோடு நோயாளியாய் வீட்டைவிட்டு வெளிப்புறப்படக் கூடாமலிருந்தாலும் அவர் தம்முடைய அறையிலிருந்த வண்ணம் ஜனங்களுக்கும் இராஜாங்கத்துக்கும் செய்த உதவி அற்பசொற்பமில்லை. இராணுவ சுகாதார சம்பந்தமாயும் ஆஸ்பத்திரிகள் சம்பந்தமாயும் சென்ற 50-வருஷ காலத்தில் உண்டான சீர்திருத்தங்களெல்லாம் அந்த அம்மாளுடைய முயற்சியாலும் ஆலோசனை உதவியாலுமேயென்று சொல்லலாம். அனேகவருஷகாலமாக அந்த அம்மாள் இந்தியாவில் வசிக்கும் ஜனங்களின் சுகாதார நிலைமையைச் சீர்ப்படுத்தவேண்டி இந்தியா அதிகாரிகளுக்கு எழுதி அவர்களை அது விஷயத்தில் அடிக்கடி தூண்டிவந்தார்கள்; லார்ட் டப்பிரின் பிரபுகாலத்தில் ஏற்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் அந்த அம்மாள் சொன்னதை குருவாக்காக மதித்து அவர் நடந்துகொண்டதின் பலனென்று அவரேசொல்லியிருக்கிறார். இந்தியாவில் கிராமாந்திரங்களின் சுகாதார நிலையை விர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று அதற்காக இந்தியாவிலுள்ள ஜனசிரேஷ்டர்களோடு கடிதப்போக்கு வரவு வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் மூலமாய் இந்தியாவிலுள்ள கிராமக்குடிகளின் விருப்பு வெறுப்புகளையும் ஆசார அனுஷ்டானங்களையும் அறிந்துகொண்டு அவர்களுடைய மனோபாவத்துக் கிசைந்தபடி சுகாதாரத்துக் கடுத்த சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியதைப்பற்றி அந்தியம் வரையில் அதிகமுயற்சி யெடுத்துக்கொண்டுவந்தார். ஐரோப்பாவில் கூடும் சுகாதார விர்த்தியைப்பற்றி யோஜிக்கும் காங்ரெஸ் மஹாசபையில் இந்தியாவுக்கு வேண்டிய சீர்

திருத்தங்கள் இன்னவென்று கவனிக்கும்படி செய்து அச்சபையாருக்கு இந்தியா விஷயத்தில் சிரத்தையுண்டாகச் செய்ததும் இவரே. நமது கிராமாந்திரங்களும், பட்டணங்களும் வெகு ஆபாசமாய் இருப்பதை நிவிர்த்தி செய்யும்படி சர்க்காரை மிகவும் தூண்டிவந்தது மல்லாமல், ஜனங்களுக்குள் படிப்பும் செல்வாக்கும் உடையவர்கள் ஊரூராய்ப்போய் ஊர்களைச் சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்ளும் விதங்களை அநுசரித்துக் காட்டவேண்டுமென்று இந்திய பத்திரிகைகள் மூலமாக ஒரு கடிதமெழுதிப் பிரசுரஞ் செய்தார். இப்படி இன்னும் எத்தனையோ விதங்களில் அந்த அம்மாள் தன் அறையைவிட்டு வெளிப் போகாமலிருந்தும் உலக விஷயங்களை நன்றாகக் கவனித்து லோகோபகாரம் செய்வதே மணியமாயிருந்தாள். அவர் காலஞ்சென்றபின் அவருடைய பேரால் "கிராம சுகாதார சகாயநிதி" யென்று மிஸ்டர் வெட்டர்பர்ன் அவர்கள் (Nightingale Village Sanitation Fund) ஏற்படுத்தியுள்ளார். அது விஷயமாய் இன்றைக்கும் வேலை நடந்து வருகிறது. நாம் கிராமங்களின் சுகாதார நிலைமைப்பற்றி யுழைத்தபோது மிஸ்மானிங் மூலமாய் இந்த அம்மாள் எடுத்துக்கொண்ட சிரத்தையினால்தான், மேன்மை தங்கிய எட்வர்ட் இளவரசர் நம் சிறுமுயர்சியை நன்கு மதித்துவக்கலானார் என்று சொல்லலாம். அவர் சமீபகாலத்திற் காலஞ்சென்றும் புகழுடம்பெடுத்து நம்முள் வசிக்கிறார் என்றே சொல்லவேண்டும். இப்பொழுது ஐரோப்பாவில் நடக்கும் மஹாபாரத யுத்தத்தில் காயம் பட்டவர்களுக்கும் சிக்காய் விழுந்தவர்களுக்கும் செய்துவரும் உபசாரங்களெல்லாம் அந்த அம்மாள் உதாரணத்தாலும் மதியூகத்தாலும் செய்த சீர்திருத்தங்களின் பலனே.

ON NATIONAL SELF-RESPECT
OR
IN PRAISE OF BRITISH CHARACTER.

"CHARACTER ASSERTS ITSELF"

"The issue was one which no great and self-respecting nation, certainly none nurtured like ourselves in this ancient home of liberty, could, without undying shame, have declined."—*The* Prime Minester of England on the present War.

தன்மதிப்பு
அல்லது
ஆங்கிலேயர் குணமாட்சி.

"தன்னை மதியாதார் தலைவாசல்
மிதிக்க வேண்டாம்."

1. ஆங்கிலேயர் குணமாட்சி.
The British Character.

பிறவியந் தகனிரண்டு கண்களும
பெற்ற தென்கோ?
அறவுறு மிடியனுங்கே யடைந்ததோர்
நிதிய மென்கோ?
சிறுவரில் மலடிபெற்ற சேயிளஞ்
செல்வ னென்கோ?
முறைசெய் ஆங்கிலேயர் குணமாட்சியை
மொழியின் நாமே.

2. ஆங்கிலர் தம்மரசுமஹிமை.
The British Principle of Liberty.

பாலையில் உழல்வார்க் காங்கோர் பசும்
பொழில் கிடைத்ததென்கோ?
வேலையில் வருந்து வார்க்கோர்
துறைமுகம் விளங்கிற்றென்கோ?
ஆலைவாய்க் கரும்புபோல உடைந்தயர்ந்
தார்க்கிக் கம்மா
மேலை நற்றவத்தால் மேவிவ்
வாங்கிலர்தம் மரசுதானே.

3. தர்மஸ்தாபன கடன் மஹிமை.
Their Native Love of Righteousness.

மனுவென்றும், மாந்தா தாவாம்
மன்னென்றும், வளரும்கீர்த்தி
தனிநின்ற குலைவில் வாய்மை
தழுவரிச் சந்த்ரன்என்றும்,
இனிநின்ற அரசர்எல்லாம் கதையினில்
இயம்பல் அல்லால்,

முனைவென்றி பிரித்தர் † போலும்
மொழியவிங்கொருவர் உண்டோ!

4. தர்மமே ஜயமென்னும் கொள்கை.
Their Faith in the Triumph of Righteousness.

நாடுநல் நிதியம் வேண்டி நளிர்கடல்
கடந்து போந்தார்,
தேடும் ஆங்கிலம் ஆம் தங்கள்
தேயம்விட்டிவண்காண் என்பர்;
நீடிய அறம்தான் நான்கு
பாதமேல் நின்று லாவக்,
கூடிய தவமே இன்னார்க்
கொணர்ந்ததென் றுரைப்பேன் யானே.

5. ஆங்கில ஜாதியின் குணவிசேஷம்.
Their National characterestics.

முரணிய பகைவர் தம்மை முனையினில்
முருக்கி, இந்தத்
தரணியில் தமது கோலை நாட்டினர்
என்ப தென்னே?
கருணையும், கொடையும், தூய
நீதியும், கற்பின் மாண்பும்
அரண்என நாட்டினரால் ஆங்கிலர்
இவர்தாம் அன்றே.

6. நடுநிலைமதியின் நுண்மை.
(Their Keen Love of Fairplay).

உடைதிரைக் கடல்சூழ் ஞாலம் முழுதும்
ஓர்குடைக்கீழ் ஆள்வார்
படைவலி பெரிதென் கோயான்
பயன்தரு வினையினலே
குடிகளைக் கண்ணில் காக்கும்
கொள்கையால் இவர்தம்தூய
நடுநிலை மதியின் நுண்மை நலம்
பெரிதென்கோ இன்றே!

7. அசுரவேர் அறுக்கும் அன்னர்.
Siding with Right against Might.

வசையுறு மன்னர்தங்கள் வலியெலாம்
அடக்கி மண்ணில்
இசைபெற உயிர்கள் யாவும்
இன்புறக் காக்கும் இன்னர்க்
கசுரவேர் அறுத்து ஞாலம்
அருளினல் காத்தவள்ளல்
பசுமுகில் வண்ணன் அன்றி
ஒருவரைப் பகரல் ஆமோ?

† The British.

8. அநீத அரசு கண்டனர்.
Their Role as Champions of Right and Justice.

ஆர்கலி உலகில் ஆங்காங் கநீதமா
அரசு கொண்ட
போர்வலி யவரை நீக்கிப் புரவலர்க்
குரிமை ஈந்தார்
சூர்வலி தடிந்து வானத்
தரசுவாசவற்குச் சூட்டும்
கார்மலி தோகை வாகற்
கிணையலால் கழறல் ஆமோ!

9. இதுவுமது.
(Ibid.)

கொஞ்சமில் கொடுமை செய்த
கூற்றம் அன்னவர்தம் ஆவி
வெஞ்சமர் அதனில் உண்டு
விரிகடல் உலகம் எல்லாம்
நெஞ்சகம் களிக்கக் காத்த
நிருபருக் குவமை கூறில்
நஞ்சம் உண்டுலகம் காத்த
நம்பனே அல்லால் உண்டோ?

10. பீடுசால் அரசி செங்கோல்.
(The Queen's Proclamation of 1858.)

வாடல் இன்றுலகம் இன்பின்
வதிந்திட எமக்குநேரும்
கேடிலை; குடிகள் உள்ளம்
கிளாந்தெழும் அன்பின் என்றும்
கூடுநன் றுணர்தலேநாம்
கொள்ளும்வண் பரிசாம்'' என்ற
பீடுசால் அரசி செங்கோற்
கிணையொன்று பேசல் ஆமோ!

11. வேற்றுமை சாற்றல் இன்மை.
Their Impartiality & Unifying Influence.

தமரென்றும் பிறர்தாமென்றும்
வேற்றுமை சாற்றல் இன்றி
அமர்தரும் சீர்களெல்லாம்
அனைவர்க்கும் ஒருங்கே ஈந்து
சமயமும் பயிலும் தத்தம் சாதியின்
நெறியும் குன்று
தமையவே உலகம் ஆள்வார்
இவர்புகழ்க் களவும்உண்டோ!

12. வாழி.
Prayer for Blessings.

வான்புகழ் இனைய ஆங்கிலேயர்
தம் அரசு வாழ்க!
மீன்படர் கடல்சூழ் ஞாலத்
துயிரெலாம் விருப்பின் வாழ்க!
தேன் பொழிந்தமுதம் ஊற்றும்
தமிழ்மகள் சிறந்துவாழ்க!
தான்பகர் உண்மை வேதத் தனி
நெறி தழைக்க! மாதோ,

READINGS FROM THE BOOK OF NATURE

"EARTHQVAKES"

பிரகிருதி வித்தியாம்சம்.

பூகம்பங்கள்.

முந்தின சஞ்சிகையில், பூமியின் உட்புறத்தில் அதிகமாய்க் காய்ந்து கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் வஸ்துக்கள் இருக்கும் பாகங்களுக்கும், பூமியின் மேற்புறத்திற்கும் போக்குகளுண்டாய், அவைகளின் மூலியமாய், 'எட்னு' 'கொடபாக்ஸி,' விசூவியஸ், முதலிய பெரிய எரிமலைகளைப்போன்ற மலைகளை உண்டாக்கத்தக்கதாய், அவ்வளவு தூசுகளும், கற்களும், கற்குழம்பு வெள்ளமுதலியவைகளும், பூமியின் உட்புறத்திலிருந்து வெளியே கக்கப்படுவதைக் குறித்தும், இவ்விதமாய் ஆக்கப்பட்ட எரிமலைகளைக்குறித்தும், சொல்லியிருக்கிறோமல்லவா. இது போலவே பூமியின் உட்புறத்திலிருக்கும் சூட்டினாலும், இன்னும் வேறு சில காரணங்களாலும், பூமியானது திடீரென்று அதிக கரோமாயும், அல்லது நம்முடைய நோக்கத்திற்கு தெரியாமலே மெதுவாயும், சலனமாவதுண்டு. சில சமயங்களில பூமி வெகு உக்கிரமாய் அசைக்கப்பட்டு பெரிய பிளவுகளுண்டாவதும், சில விடங்கள் சமுத்திர மட்டத்திற்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் உயர்த்தப்படுவதும், சில விடங்கள் படிப்படியாய் பள்ளத்தாக்காக ஆக்கப்படுவதும் வழக்கம். பூமியின் இவ்வித அசைவுகளால், அதன்மேற்புறத்தில் அனேகவித மாறுபாடுகள் உண்டாவதால், இவ்விஷயத்தைக்குறித்து யாவரும் அறிந்துகொள்வது அவசியமே. இவ்வித அசைவை, (1) பூகம்பங்கள், (2) பூமியின் கிளர்ச்சி, (3) பூமியின் தணிவு, என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து தனித்தனியாய் ஒவ்வொன்றைக் குறித்தும் எழுதுவோம்.

1. பூகம்பங்கள்.

பூகம்பங்கள் என்பது பூமியின் அதிர்ச்சிகள் அல்லது நடுக்கங்கள். அவைகளில் சாமானியமானவை அதிகபாரமேற்றிய ஒரு பெரியவண்டி சற்றே விரைவாய்ப் பாதையில் ஓடும்போது பூமியில் உண்டாகும் ஒரு கிடுகிடுப்பான நடுக்கத்திற்கு சமமானதாக விருக்கும். மேலும் நமது வீடுளில் உரலில் தானிய முதலானவைகள் உலக்கையால் இடிக்கப்படும்போது சமீபத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பாத்திரங்களும், சாளரக்கதவு முதலானவைகளும், சலகலவென்று சற்றே அசைவதைப் பார்த்திருக்கிறோமல்லவா. உலக்கையால் உரலானது புடைக்கப்படும்போது, அதன் மூலியமாய் பூமிக்கும் அந்த விசையானது தாக்கவே, பூமியில் அதிர்ச்சி உண்டாகிறது. இந்த அதிர்ச்சியால்தான் பாத்திரம் முதலியவைகள் ஆடுகின்றன. இதையும் ஒரு சாமானிய பூகம்பத்திற்கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம. அவைகளில் உக்கிரமானவைகளோ, பூமியை ஒரே குலுக்காய்க் குலுக்கி, மலைகளின்பேரில் இருக்கும் விடுதிப் பாறைகளை புரட்டித்தள்ளியும், மரங்களை வேரோடு பிடுங்கி வீழ்த்தியும், பெரிய நகரங்கள், கிராமங்கள், கோட்டைகள், கொத்தளங்கள் முதலிய யாவற்றையும் நீர்த்தூளியாக்கியும், பெரிய கேடுகளை விளைவிக்கும்.

பூகம்பங்களைச்குறித்து ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயம்.

இந்துக்களும், பௌத்தர்களும் பூகம்பங்கள் உண்டாவதைக்குறித்து பலவிதகாரணங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். இப்பூகோளமானது, ஆயிரம் முடிகளைப் படைத்த ஆதிசேடன் என்னும் ஒரு பெரு நாகத்தால் தாங்கப்பட்டிருப்பதாகவும், இச்சர்ப்பமானது ஒரு பென்னம் பெரிய ஆமையின் முதுகின்பேரில் மண்டலமிட்டு நிற்பதாகவும், இந்த ஆமையை எட்டுத் திக்கிலும் எட்டியானைகள் நின்று தாங்கியிருப்பதாகவும், இந்துக்கள் உருவக உருவமானம் சொல்லுகிறார்கள். இப்பெருநாகமாவது, †

† நாத தத்துவத்துக்கு உருவகம்.

அல்லது யானைகளாவது ‡ பிரமாண்டமாகிய இப்பூகோளத்தை ஒரே, நிலையில் தாங்கி நிற்பதில் சற்றே களைத்து நிலையைமாற்றக்கருதி இடம் பெயர்வதினால் பூமியானது நடுங்குவதாகச் வெகு அழகாய்க் கதை சொல்கிறார்கள். பௌத்தர்களோ, இப்பூமியானது ஒரு பெரு ஆழியில் மிதந்துகொண்டிருப்பதாகவும், சமுத்திரம் வாயுமண்டலத்தில் நிற்பதாகவும், வாயுமண்டலம் ஆகாயவெளியில் பரவியிருப்பதாகவும் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். வாயுமண்டலத்தில் பெருங்காற்று எடுத்து வீசும்போது, அது ஜலமண்டலத்தை கொந்தளிக்கச் செய்து, அதன்மேல் மிதந்துகொண்டிருக்கும் பூகோளத்தை நடுங்கச்செய்கிறதாம். பானியர்கள், இப்பூமியின் கீழ் ஒரு பெருந்திமிங்கிலம் இருந்து அதைத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பதாகவும், அது தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது பூமி அசைவற்று நிற்பதாகவும், நித்திரைபொழிந்து தனது உடலை நெளித்துக்கொள்ளும்போது பூகம்பங்கள் உண்டாவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். மேற்சொல்லிய விஷயங்கள் யாவரும் பிரமாணமாய் அங்கிகரித்துக் கொள்ளததக்க யாதாவது சாஸ்திரங்கள் மூலியமாய் நாம் அறிந்துகொண்டவைபல்லாமற் போனாலும், ஜனங்களுக்குள் இந்த அபிப்பிராயங்கள் சாதாரணமாய் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றன. இப்படி வழங்கிவரும் காரணங்கள் சரியானவைகளல்ல. அவைகள் உண்மையாயிருக்குமாயின் பூகம்பங்கள் சாதாரணமாய் உண்டாவது போல ஒரே தடவையில் பூமியின் ஒரு சிறிய பிரதேசத்தில் மாத்திரம் காணாமல், உலகமுழுதும் ஒருங்கே நேர்ந்து பூமியானது ஒரே குலுக்காய்க் குலுக்கப்படவேண்டும். ஆனாலும் பெயர்பெற்ற தற்காலத்திய ஐரோப்பிய புவன உறுப்பிலக்கண சாஸ்திரபண்டிதர்களாலும் பூகம்பங்கள் உண்டாவதின் உண்மையான காரணங்கள் இவைகள் தாமென்று நிச்சயமாய்க்கண்டுபிடிக்கப்படடதாகவில்லை. வானத்தில் அனேககோடிமைல்களுக்கப்பால் இருக்கும், சூரியன், சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள் முதலிய பல கிரகங்களைக்குறித்து, அவைகளின் பிரமாணம் இன்னதென்றும், இன்ன கிரகம் இதைச் சுற்றி ஓடுகிறதென்றும், அக்கிரகங்களில் தோன்றும் களங்கங்கள் அவைகளில் இருக்கும் சமுத்திரங்கள், பனிமூடிய மலைகள் முதலியவைகளின் சாயலென்றும், இன்னும் அவைகளில் உள்ள பலவிதமான விசேஷங்களையும் சுலபமாய் கண்டுபிடிக்கத்தகுதியான தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடி முதலாகிய அருமையான கருவிகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்களே. இதுமாதிரியாகவே நமது கால்களுக்குக் கீழ் இருக்கும் இப்பூகோளத்தின் உட்புறத்தில் நடக்கும் அனேகமான மாறுபாடுகளைக் கண்டறிய மானிடர்களாலாகாதது மிகவும் ஆச்சரியமே என அனேகர் நினைக்கக்கூடும். வானமோ நமதுகண்முன் நிற்கும் வெளியாய் இருக்கிறது. ஆனால் பூமியோ பெரும்பாறைகள், மண்முதலியவற்றால அமைக்கப்பட்டு கடினமானதாகவிருப்பதாலும், உள்ளே தோண்டிக்கொண்டு வெகு ஆழம் போவதற்கு, அவ்விடத்தில் வாயுவின்மையாலும், காலாக்கினி போன்ற சூடானது இடங்கொடாததலாலும், அதன் உட்புறத்தில் நேர்ந்துவரும் மாறுபாடுகளைக் கண்டறிய பலவிதத்தாலும் ஏலாததாயிருக்கிறது. ஆனாலும் அனுபவத்தைக் கொண்டும், இன்னும் பல பரீக்ஷைகளைக்கொண்டும், பூகம்பங்கள் உண்டாவதற்கு சில காரணங்கள் ஊகிக்கப்படுகின்றன. அவைகளை இவ்விடத்தில் சற்றே சுருக்கமாய்ச் சொல்வோம்.

‡ ஆவரண சக்திக்கு உருவகம்.

பூகம்பங்கள் உண்டாவதற்குச் சில காரணங்கள்.

பகம்பங்களில் மிகவும் சாமானியமான நடுக்கங்கள், சமபங்களில் வாயு மண்டலத்தின் விசையின் மாறுபாடுகளாலும், சூரியன் சந்திரன் இவைகளுடைய கவர்ச்சிகளாலும் உண்டாகக்கூடும் என்று சில பண்டிதர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பெரிய பூகம்பங்களோ, பூமியின் உட்புறத்தில் உண்டாகும் மாறுபாடுகளினாலேயே உண்டாகவேண்டும்

என்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றன. முக்கியமாய் அக்கினிமலைகள் உள்ள பிரதேசங்களிலும், இன்னும் சில விடங்களிலும் பூமியின் உட்புறத்தில் உள்ள பெரிய பிலங்களின் மேற்றளங்கள் அவைகளின் வேற்புறங்களில் தங்கி நிற்கும் பெரும் பாரத்தை தாங்கமுடியாமல் பிளவுகள் கண்டு இடிந்து நொருக்குண்டு விழுவதால் உண்டாகும் அதிர்ச்சிகளால் பூகம்பங்கள் உண்டாகக்கூடும். மேலும் பூமியின் சூடுண்ட பாகங்கள் சில சமயங்களில் ஏதாவது காரணங்களால் குளிர்ச்சி யடையும்போது சுருங்குவதால், அச்சமயங்களில், அவைகளில் பிளவுகள் உண்டாய் இடிந்துவிழும் அதிர்ச்சிகளாலும் பூகம்பங்கள் நேரிடலாகும். அல்லது, பூமியின உட்புலத்தில் இருக்கக்கூடும் அதிக உஷ்ணமுள்ள பெரிய பிலங்களில் தண்ணீர் வந்து சேர்ந்து, அவ்விடத்தில் விசேஷமாய் நீராவி உண்டாய்ப் பரவுவதால் வெடிப்புகள் கண்டு, அவைகளாலும் பூமி அதிரலாம். எரிமலைகள் கொதிப்பெடுக்கத் தொடங்கி வெடித்தெழும்போதெல்லாம் பூகம்பங்கள் உண்டாவது வழக்கம். இதைக் குறித்து, எரிமலைகளைப்பற்றி எழுதியிருப்பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கொதிப்பெடுக்கும் எரிமலைகள் உள்ள பிரதேசங்களில்லாமல் மற்ற இடங்களில் உண்டாகும் பூகம்பங்களுக்கு காரணங்கள் இன்னவை என்று இன்னமும் சரிவரப் புலப்படவில்லை. ஆனாலும் பூமியின் உட்புறத்தில், மேலே குறிப்பிட்ட பலவித காரணங்களால், திடீரென்று உண்டாகும் ஒரு வெடிப்பைப் போன்ற உக்கிரமான வேகத்தின் காரணத்தால் தான் பூகம்பங்கள் உண்டாகின்றனவென்பது நிச்சயம். இப்படி இடி உண்டான இடத்திற்கு சரியான, பூமியின் மேல்பாகத்தில் தான் பூகம்பங்கள் அதிக கொரேமானவைகளாயிருக்கின்றன. இந்த மத்தியபாகத்திலிருந்து பூமியின் சலனமானது பரவுவதில் தூரம் செல்லச்செல்ல அதன் உக்கிரம் தணிவுபடும். இதற்கு உதாரணமாக, சற்றேனும் அசைவில்லாமல் தண்ணீர் நிலைத்து நிற்கும் ஒரு குளத்தில் ஒரு சிறிய கல்லை எறிவதினால் அதில் உண்டாகும் மாறுபாட்டைச் சொல்லலாம். கல்லானது தண்ணீரில் விழுந்த இடத்தில் சிறிய அலைகளைப்போன்ற வட்டங்கள் உண்டாய் அப்படியே வெளிப்புறமாக பெரிய வட்டங்களாய்ப் பரவி கடைசியாய் ஒன்றுக்கொன்று அதி தூரமுள்ளவைகளாயும், கண்ணுக்கு வட்டமாய்த் தெரியாமலும் மழுங்கிப் போய் விடுகின்றன அல்லவா. இது மாதிரியாகவே பூகம்பங்களானவை, அவைகளின் உற்பத்தி ஸ்தானங்களிலிருந்து சுற்றிலும் பரவப் பரவ வலிமையில் குறைவுபடும். இப்படி அலைகளை ஒத்த சலனமன்றியில், பூகம்பங்களால் பூமி சற்றே மேலே கிளம்புவதுமுண்டு. இதுவுமல்லாமல் பூகம்பங்கள் நேரிடும்போது பூமியின் உட்புறத்திலிருந்தும், ஆகாயத்திலிருந்தும், ஒருவித குமுறலான சத்தங்கள் உண்டாவதுண்டு. பூகம்பங்கள் சாதாரணமாய் பூமியின்மேற்புறத்தில் காணப்படுவதற்கு முன்னர் பூமியின் உட்புறத்தில் உண்டாகும் இடங்கள், தரைமட்டத்திற்கு ஏறக்குறைய 30-மைல்களுக்கு உள்ளாகவே இருப்பதாக ஊகிக்கப்படுகின்றன.

பூகம்பங்களினால் தரையில் உண்டாகும் மாறுபாடுகள்.

பூகம்பங்களினால் உண்டாகும் அதிக கொரேமான பிராணச்சேதமும், பண்டச்சேதமும், நாடு நகரங்களின் நாசமுமே, அவைகளின் முக்கியமான காரியங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்விதங்களான பல நாசங்கள் உண்டாயினும், பூகம்பங்களால் நமது பூகோளத்தின் மேற்புறத்தில் உண்டாகும் ஸ்திரமான மாறுதல்கள் சொல்பமே. நமக்கு முன் பின் பூகம்பங்கள் உண்டாகப்போகின்றனவென்று யாதொரு அறிவிப்புமில்லாமலே, திடீரென ஒரு க்ஷணப்பொழுதில், வெகு தூரத்தில் இடி இடிக்கும் கர்ச்சனைபோலவும், அல்லது, பெரிய பீரங்கிகளிலிருந்து வெடிகள் தீர்க்கப்படுவது போலவும், சத்தங்கள் உண்டாய் நமது தேசங்களில் ஒரு அச்சத்தை உண்டாக்கும். ஏதோ

ஒருவித பயங்கரமான சத்தமுண்டாகின்றதே இது என்னவோ தெரியவில்லையே, என்று மனிதர்களில் ஒருவருக்கொருவர் கேட்டுத் தெளிவதற்கு முன்னர், இக்கொடும் பூகம்பங்களானவை அவர்களுக்குள் உண்டாகிய சந்தேகத்தை ஒழிப்பனவாய் அவர்களை ஒரே குலுக்காய்க் குலுக்கி விடுகின்றன. பூமியானது இத்தருணங்களில் நமது பாதங்களுக்குக் கீழ், ஒருவன் பெருமூச்செறிவதினால் அவன் மார்பானது எப்படி முன்னுக்கு வந்து பிற்பாடு தணிகிறதோ அது மாதிரியாக, மேலே உப்புவதுபோல கிளம்பி மறுபடியும் தணியும். வீடுகள், பெரு அலைகளில் அகப்பட்டுத் தத்தளிக்கும் கப்பல்களைப்போல் முன்னும் பின்னுமாக ஊசலாடி, அடி முதல் முடிவரையில் பிளவுகள் கொண்டோ, அல்லது, ஒரே அடியாயோ விழுந்து நீர்தூளியாகிவிடும். இச்சமயங்களில் பூமியானது இங்கும் அங்கும், கொடும் பசியால் உபாதையுண்டு தவித்துக் கிடக்கும் ஒரு ஒரு புலி இரையைக்கண்ட உடன் வாயைத்திறப்பதுபோல், பிளவுகள் கண்டு, அவைகளில் அகப்பட்டவைகளுடன் மறுபடி மூடிக்கொள்ளும். இவ்வாறாக ஒரு க்ஷணநேரத்தில் பெரிய நகரங்கள் முதலியவைகள் இடிந்து தும்ஸமாக்கப்பட்டு அவைகளில் வசிக்கும் லக்ஷக்கணக்கான மானிடர்களையும், மிருக பக்ஷி ஜாதிகளையும், இறந்தவர்களும், இறப்பவர்களுமாக்கி, ஒரு நொடிக்கு முன்னர் பலவித சம்பத்தாலும் பெருமை பெற்று விளங்கிய பட்டணங்கள், பார்ப்பவர்கள் நடுங்கும்படியாய் பெரிய பிணக்காடுகளாக்கப்படும். பெரிய பூகம்பங்கள் ஆன உடனே அடுத்து அடுத்து அவ்வளவு உக்கிரமில்லாத சாமானிய பூகம்பங்கள் உண்டாவது வழக்கம்.

பூகம்பமானது, சமுத்திரத்தில் உண்டாகும் அலைகளைப்போல, நிலத்திலுண்டாகும் அலைகளென்று சொல்லலாம். ஒரு துறைமுகத்தில் நங்கூரங்கள் பாய்ச்சி நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் கப்பல்களின் மேற்புறத்திலுள்ள பாய்மரங்கள், முன்னும் பின்னுமாக ஆடிக்கொண்டிருக்கப் பார்த்திருக்கிறோமல்லவா? இவைகளின் காரணம் கப்பல்களுக்கு அடியில் சமுத்திரத்தின் அலைகள் புரண்டு செல்வதாலல்லவோ! இதுமாதிரியாகவே பூகம்பங்கள் உண்டாகும்போது, மரங்கள், கோபுரங்கள் முதலிய உயரமான வஸ்துக்கள் முன்னும் பின்னுமாக ஊசலாடப் பார்க்கலாம்.

உன்னதமான கரைகளிலிருந்தும் குன்றுகளிலிருந்தும் பூகம்பங்களின் அதிர்ச்சிகளால், பெரிய களிமண் திட்டுகளும், பெரும்பாறைத் திடல்களும், விடுவிக்கப்பட்டு கீழே தண்ணீர் செல்லும் பள்ளத்தாக்குகளில் விழும். இப்படி விழுமவைகளால் காட்டாறுகள் குறுக்கே அணைகளிட்டதுபோலத் தடுக்கப்பட்டு பெரிய ஏரிகள், குளங்கள் முதலியவைகளை ஒப்ப நீர்நிலைகளுண்டாய், கொஞ்சகாலத்திற்கெல்லாம் இந்த ஸ்திரமில்லாத அணைகள் உடைப்புண்டு நதிகளில் தண்ணீர் பெருக்கெடுத்து, இரு கரையும் புரண்டோடி அனேகவித நாசங்கள் உண்டாகும்.

பலசமயங்களில் பூகம்பங்கள் நேரிடுங் காலத்தில் பெரிய பிளவுகளுண்டாய், அவைகள் மறுபடி மூடப்படாமல் தண்ணீர்ப் போக்குகளாய் மாறி அகலத்திலும் ஆழத்திலும் அதிகரித்துப் பெரும் பள்ளத்தாக்குகளாகவும், காட்டாறுகளாகவும் ஆகின்றன. பூகம்பங்கள் நேரிடும்போது சிலசமயங்களில் பூமியில் வட்டமான கிடங்குகள் உண்டாவதுண்டு. அனேகமாய் இக்குழிகளிலிருந்து ஏராளமான தண்ணீர் பூமியினுட்புறமிருந்து வெளியே கக்கப்படுகின்றன. பூமியின் அலைகள் ஒழியவே இக்குண்டங்கள் தண்ணீர் நிற்கும் மடுக்களாகக் காணப்படுகின்றன. இவைகள், பூமியின் உட்புறம் இருக்கும் நீர்நிலைகள் நசுக்குண்டு வெளியே மேற்சொல்லிய துவாரங்கள் வழியாய் வருவதாக ஊகிக்கப்படுகின்றன.

பூகம்பங்களினால் பூமியானது, அது முதலில் இருந்த மட்டத்தைக் காட்டிலும் சற்றே உயரமாகவாவது, அல்லது, தணியாகவாவது ஆவதுண்டு. 1822-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 19-ம் தேதியில் தென் அமெரிக்காவில் உண்டாகிய ஒரு கொடிய பூகம்பத்தால், *'சில்லி' மாகாணத்தை ஒட்டிய கடற்கரை வெகு தூரமளவும் 3- அடி முதல் 4- அடி வரையில் சமுத்திரமட்டத்திற்குமேல் உயர்த்திவிடப்பட்டது. அதனால் சமுத்திர ஜலத்தின் கீழிருந்த சிறு பாறைகளில் கிளிஞ்சில்கள், பூச்சி சிப்பிகள் முதலியவைகள் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தபடியே, அனேகவித செத்தமீன்களுடன் வெளியாக்கப்பட்டன. பிற்பாடு, அவ்விடங்களில் மறுபடியும் உண்டான பூகம்பங்களால், இப்பிரதேசமானது இன்னும் அதிகமாய் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

1811-ம் வருஷ முதல் 1813-ம் வருஷம் வரையில் வட அமெரிக்காவிலுள்ள 'மிஸ்ஸிசிபி' என்னும் ஓர் பேருற்றின் பள்ளத்தாக்கைச் சார்ந்த பிரதேசங்களில் நேர்ந்துவந்த பூகம்பங்களின் இறுதியில், பூமியானது அனேக விடங்களில் பெரும் பிளவுகளாய் பிளக்கப்பட்டதுமல்லாமல், சிலபாகங்கள் தணிவடைந்து ஏறக்குறைய 50-மைல்கள் சுற்றளவுள்ள பெரிய ஏரிகளாய்விட்டன. இப்பிராந்தியங்களில் சிலபாகங்களுக்கு † 'தணிந்த தேசம்' என்று இன்னும் பெயர் வழங்கிவருகிறது. இந்த ஏரிகளுக்குள், முன்னர் மட்டமாயிருந்தபோது இப்பூமிகளில் விருத்தியாயிருந்த மரங்களின் சின்னங்களைப் பார்க்கலாம்.

1762-ம் வருஷத்தில் நமது இந்தியாவைச் சேர்ந்த வங்காள மாகாணங்களில் பூகம்பம் உண்டானபோது ‡ 'சிட்டகாங்கை' அடுத்த கடற்கரையில் சற்றேறக்குறைய 60-சதுர மைல் அளவுள்ள பூமி திடீரென சமுத்திரமட்டத்திற்கு தணிவாய்விட்டது.

* Chili. † The Sunk Country. ‡ Chittagong.

PROVERBS AS AIDS TO CHILD STUDY.

பாலபோத சிக்ஷாஸாதனம்.

பழமொழி விளக்கம்.

(141-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

(15) அண்ணன் தம்பி வேண்டும் இன்னும் தம்பிரானே.

முன்னொரு பழமொழியில் "பிள்ளை பெற்று கெட்டவனும் இல்லை" என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதே அருத்தத்தை ஒரு சகோதரன் எடுத்துச் சொல்லும் பழமொழி இது. அண்ணனும் தம்பியும் அதிகமாய்வேண்டும் ஸ்வாமி என்று ஈஸ்வரனை ஒரு சகோதரன் பிரார்த்திப்பதாக இந்தப் பழமொழி அருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. தம்பிதான் தனக்குப் பிறகு பிறக்கக்கூடும். அண்ணன்வேண்டும் என்று எப்படி பிரார்த்திக்கலாம். வேண்டிடமட்டும் அண்ணன்கள் தனக்கு முந்தியே பிறந்திருக்கவேண்டும். தனக்குப் பிறகு, தனக்கு அண்ணன் பிறக்கவேண்டும் என்பதாக ஒருவன் எப்படி பிரார்த்திக்கக்கூடும் என்பதாக நமது நண்பர்கள் சந்தேகிக்கலாம். ஆனால் அண்ணன்வேண்டும் என்று இந்தப் பழமொழியில் எடுத்தது அண்ணன் இன்னும் சிறப்புற்று சௌக்கியமாக வாழ்ந்திருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் தம்பிக்கும் சௌக்கியம் என்றபடி.

(16) ஒரு புத்திரன் ஆனாலும் குரு புத்திரன் வேண்டும்.

(17) ஒன்றைப் பெற்றாலும் கன்றைப்பெற.

(18) ஒன்றைப் பெற்றாலும் நன்றைப்பெற வேண்டும்.

இம்மூன்று பழமொழிகளின் அருத்தமும் ஒன்றே. ஒரு குழந்தையைப் பெற்றபோதிலும் நல்ல குழந்தையைப் பெறவேண்டும் என்பதாயிற்று.